Вівторок, 2 вересня 2003 року. № 163 (3163)

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Сесія повинна бути злагодженою

Сьогодні розпочинає роботу четверта сесія Верховної Ради України четвертого скликання, а вперше депутати зібралися після канікул, як і школярі, у День знань. І вітали на погоджувальній раді голів парламентських комітетів і лідерів фракцій одне одного з цим святом та «новим навчальним роком». Справді, з відкриттям нового політичного сезону доведеться багато вчитися і тим, хто причетний до творення законів та політики. А оскільки на горизонті вже цілком виразно вимальовуються майбутні президентські вибори, в стінах парламенту у багатьох питаннях доведеться заново шукати компроміс . «Ця сесія, як ніколи, повинна бути злагодженою,» — закликав колег Голова Верховної Ради Володимир Литвин.

(Закінчення на 2-й стор.).

ОФІЦІЙНО

Пост здав. Пост прийняв

Міністр оборони Євген Марчук вирушив до Іраку. Мета візиту — відвідання українських миротворців. Цими днями вони приступають до виконання своєї місії у провінції Васит у складі бригади «Центр—Південь» польського сектору відповідальності. Наші миротворці замінять американський батальйон морської піхоти, котрий більш як три місяці перебував у регіоні. Як повідомляв «ГУ», 1656 українських воїнів патрулюватимуть кордон, охоронятимуть аеродром, державний банк в Ель-Куті, супроводжуватимуть гуманітарні вантажі, запобігатимуть мародерству і грабежам.

На лаві підсудних — торговці людьми

У Гессенському земельному суді, що у Франкфурті-на-Майні, сьогодні розпочинається процес над колишніми громадянами України та Росії, котрі вже мають німецькі паспорти. Їх обвинувачують у нелегальному постачанні повій і торгівлі людьми. Вони вербували дівчат з України, Білорусі, Росії, чимало з яких сподівалися, що працюватимуть у Німеччині офіціантками чи танцювати-муть для відвідувачів нічних клубів. Утім, більшість із них знала, що робитиме насправді.

(Закінчення на 7-й стор.).

СПОРТ

Студенти із завданням впоралися

Універсіада. Тегу (Корея). Українські спортсмени посіли четверте місце в неофіційному командному заліку. В їхньому активі 55 медалей! 23 золоті, 15 срібних і 17 бронзових.

Перше місце посіли китайці — 81 нагорода (41 золота медаль). Другі — спортсмени Росії — 81 медаль (26 золотих). Третіми фінішували господарі, котрі назбирали 51 відзнаку (25 перших місць).

На фініші найбільше медалей здобули наші гімнасти — сім. Плавці вибороли шість нагород. Варто зазначити, що до великої золотої медалі в багатоборстві гімнастка Ірина Яроцька додала ще дві. Яна Клочкова, вигравши 200-метрівку батерфляєм, стала чотириразовою чемпіонкою ігор.

І НАВІТЬ ПЕРША ОСІННЯ ЗЛИВА ВИДАВАЛАСЯ СВЯТКОВОЮ

Свято першого дзвоника відбулося в авторській експериментальній школі з формування національної еліти «Міленіум» (столична № 318). Треба було бачити обличчя першокласників, коли майбутні випускники під овації переповненого залу заводили цю малечу на сцену! Адже декому з них ще тільки п’ять років і кілька місяців. Усі гарно вдягнені, з букетами, що іноді більші за новоспечених школяриків.

Залунав Державний гімн України. Одинадцятикласники, приклавши руку до серця, співали. А малеча розгубленим поглядом шукала в залі маму й тата.

(Закінчення на 4-й стор.).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Не гноблені і принижені, а велика нація

Українці — велика нація, і нас у світі мають приймати за рівних та рахуватися з нашою країною. Про це заявив Голова Верховної Ради Володимир Литвин на вчорашній зустрічі зі студентами історичного факультету Київського національного університету ім. Т. Шевченка. А для початку, на його переконання, треба позбутися комплексу меншовартості, який започаткували російські і польські літописці.

Вітаючи спудеїв із Днем знань і посвяченням у студенти, глава парламенту, до речі, колишній випускник історичного факультету, наголосив, що знання історії є визначальними у житті людей, особливо для політиків. Голова ВР закликав майбутніх державотворців добре вивчати історію, оскільки багато нинішніх проблем маємо через погане знання минулого. Крім того, переконаний він, усі, й історики зокрема, повинні працювати на позитивний імідж України, а не «формувати патріотизм гноблених і принижених, посилаючися на гірку долю і Чорнобильську трагедію».

Говорячи про те, що багато парламентаріїв займаються історією, В. Литвин припустив можливість створення найближчим часом міжфракційного об’єднання істориків.

Це потрібно передусім нам

Україна звернулася до Японії з проханням вивчити можливість надання допомоги у ліквідації ядерного ракетного палива. Про це повідомив учора під час прес-конференції Міністр закордонних справ України Анатолій Зленко, інформуючи про підсумки переговорів з главою МЗС Японії Йоріко Кавагучі у Києві. Сьогодні візит міністра закордонних справ Японії до України завершується. Серед проблем, які обговорювали у Києві, — розширення інвестиційного співробітництва двох держав.

(Закінчення на 7-й стор.).

До кінця тижня в Україні очікується холодна та дощова погода

Сесія має бути злагодженою

(Початок на 1-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Правильність цих слів підтверджує вже перше питання, за яке голосуватимуть депутати на новій сесії: порядок денний. До нього за пропозиціями комітетів та фракцій вже включено майже 900 законопроектів. Але до порядку денного четвертої сесії ще продовжують надходити пропозиції від уряду та депутатів. 18 законопроектів визначено Президентом України як невідкладні, 85 — уряд просить розглянути у першочерговому порядку, а 30 — очікують повторного розгляду після президентського вето. З'явився і своєрідний «чорний список»: 112 законопроектів, які не знайшли підтримки у комітетах через певні політичні суперечності і поки що до порядку денного не включені. Серед них, зокрема, і закони про імпічмент Президента, про статус народного депутата тощо. Під час нової сесії парламенту доведеться визначатися і щодо низки принципових кадрових рішень, питанням номер один серед яких, безперечно, стане призначення нових голови та членів Центральної виборчої комісії.

У найближчі два тижні парламент працюватиме так: після урочистого відкриття сесії до кінця цього тижня — у комітетах, а з 9 по 12 вересня — у пленарному режимі.

А головними темами для законотворців під час нового політичного сезону, вочевидь, стануть держбюджет на наступний рік, завершення податкової реформи та остаточний варіант політреформи.

Учора перед погоджувальною радою відбулася зустріч Президента України з Головою Верховної Ради, Прем'єр-міністром та лідерами депутатських фракцій. Саме ці питання і обговорювалися на ній: як збільшити доходну частину бюджету, схвалити реальний основний фінансовий документ держави та виробити остаточний узгоджений варіант політреформи. За словами лідера фракції НДП Валерія Пустовойтенка, новий варіант конституційних змін, який обговорювався і на зустрічі з Президентом, на сьогодні такий: вибори Президента відбудуться у 2004 році, але Президент обиратиметься на два роки. У 2006 році в Україні пройдуть парламентські вибори, і цей новий парламент обиратиме Президента 300-ми голосами. Парламентські вибори — на пропорційній основі, Верховна Рада затверджує весь склад Кабміну, за винятком міністрів оборони та закордонних справ. За перехід із фракції у фракцію депутатів позбавлятимуть мандата. Про підтримку цього варіанта політичної реформи заявили фракції парламентської більшості та комуністи. Соціалісти виступають проти обрання Президента парламентом, наполягаючи на всенародних виборах. Фракція «Наша Україна» не підтримує цього варіанта політреформи.

Голова Верховної Ради Володимир Литвин учора підписав лист до Конституційного Суду з проханням відкликати законопроект Президента України відповідно до його побажань. В. Литвин не виключає, що вже наступного тижня до парламенту може бути внесений новий законопроект конституційних змін, для направлення якого до КС депутатам доведеться знову збирати не менш як 150 підписів.

Отже, новий політичний сезон стартував відразу у прискореному темпі.

Юліана ШЕВЧУК.

«Трудовики» сумніваються

Лідер парламентської партії «Трудова Україна», голова Національного банку України Сергій Тігіпко вважає малоймовірним внесення змін до Конституції щодо виборів Президента країни Верховною Радою. «Оцінюючи всі політичні події, я такий варіант вважаю малоймовірним. 300 голосів буде важко знайти», — сказав він.

На думку С. Тігіпка, в запропонованому варіанті конституційних змін Президент залишається «дуже слабким». Як підкреслив глава «Трудової України», у Президента має бути право розпускати Верховну Раду й відправляти у відставку Кабінет Міністрів. «Якщо навіть Президент обиратиметься Верховною Радою, принципово, щоб він був над політичними подіями і свого часу міг звільнити Кабінет Міністрів, який у тому варіанті отримує надзвичайно серйозні повноваження. Особливо в особі прем'єр-міністра. Це — канцлер», — прокоментував проект голова НБУ.

Відповідаючи на запитання про можливу кандидатуру єдиного претендента на пост президента від тих, хто підписав угоду партій більшості, С. Тігіпко зазначив, що порушувати це питання поки що передчасно.

Дешева влада коштує дорого

Лідер політичного блоку «Наша Україна» Віктор Ющенко сумнівається, що президентсько-парламентський проект змін до Конституції «знайде підтримку, зокрема, в колі опозиційних сил».

Такий висновок, зазначив В. Ющенко на зустрічі з журналістами в Тернополі, йому дають змогу зробити «розмови з колегами по опозиції», **повідомила прес-служба «Нашої України».**

«Не треба спекулювати тим, що обирати Президента парламентом дешевше: дорожче всього народу обходиться дешева влада», — зазначив В. Ющенко.

Про участь лідерів Компартії і Соцпартії Петра Симоненка й Олександра Мороза в переговорах із адміністрацією Президента щодо розробки погодженого законопроекту змін до Основного Закону, лідер «Нашої України» сказав: «Вам запропонували зрадити ключові національні цінності, демократичні перспективи держави. Це квиток у один бік».

БЮТ виступає проти

виборів Президента України Верховною Радою. Про це заявила лідер блоку Юлія Тимошенко на прес-конференції наприкінці минулого тижня. Вона вважає обмеженням демократії, коли нація відстороняється від обрання глави держави.

Водночас Тимошенко наголосила, що її блок підтримає ті зміни до Конституції, які наберуть чинності в 2006 році після виборів нового парламенту на пропорційній основі.

Окрім того, лідер БЮТ заявила, що розцінює оголошення Генпрокуратури про розшук колишнього керівника ЄЕСУ Олександра Тимошенка як пропагандистську акцію. За словами Юлії Тимошенко, ГПУ знає, де перебуває її чоловік, бо їхні телефони прослуховують, а за будинком ведеться стеження. Проте про місце перебування О. Тимошенка вона делікатно промовчала, повідомивши лише, що він «спокійно живе і працює в Україні».

Олена ГОРБУНОВА.

ФОТОФАКТ

Фото УНІАН.

У Донецьку відбувся конкурс «Піт-Стоп Графіті шоу», в якому молоді художники змагалися в майстерності створення малюнків аерозольною фарбою на бетонній стіні.

На знімку: поряд із працюючим художником розважаються молодята.

У НОМЕР

Енергетичні проекти, авіабудування, автомагістралі...

Заступник Голови Верховної Ради України **Олександр Зінченко** наприкінці минулого тижня провів низку переговорів в Анкарі і Стамбулі з керівництвом Туреччини, під час яких сторони високо оцінили перспективи двосторонніх відносин обох держав і зазначили, що наше співробітництво є системним та багатогалузевим. Під час зустрічі О. Зінченка з прем'єр-міністром Туреччини Реджепом Ердоганом було обговорено питання співробітництва в сфері економіки, культури і освіти.

Р. Ердоган висловив зацікавленість у співробітництві в галузі авіабудування та використанні української авіатехніки, яку виробляють АНТК імені Антонова та Харківський авіаційний завод, для пасажирських і вантажних перевезень. Під час перебування О. Зінченка в Туреччині український вантажопасажирський літак Ан-74 було представлено широкому колу фахівців. Він здійснив демонстраційний політ, присвячений дню збройних сил Туреччини (30 серпня). О. Зінченко і Р. Ердоган обговорили питання розвитку транспортних коридорів, зокрема будівництва в Україні швидкісних автомагістралей і участі будівельних компаній Туреччини в будівництві їх окремих ділянок, а також можливість участі турецької сторони в інвестуванні таких проектів.

Р. Ердоган висловив думку, що товарообіг на рівні 1,4 млрд. доларів не відповідає потенціалу України і Туреччини. За його словами, перспективним є розвиток туристичної галузі. Сторони позитивно оцінили спрощення візового режиму між двома країнами. Заступник Голови Верховної Ради України і прем'єр-міністр Туреччини наголосили на необхідності розвитку міжнародного співробітництва обох країн у рамках ЧЕС, РЄ, НАТО.

ТОЧКА ЗОРУ

Порятуйте

Ідея роздержавлення засобів масової інформації багатьом не дає спокою. Ось і голова НСЖУ пан Лубченко розповсюдив «Відкритий лист», де переконує у життєвій необхідності реалізувати ці плани. Ясна річ, усе це на благо України та в її ім'я.

Свідомо чи навмисне, але у документі нечітко визначено два абсолютно різні поняття: ЗМІ і видавець. Давайте розберемося.

Що таке засіб масової інформації?

Це спосіб донесення інформації. Не більше і не менше. Ніяких матеріальних активів за цим не стоїть.

Засновником ЗМІ в рамках чинного законодавства можуть бути юридичні або фізичні особи. Тобто: установи, організації, партії, фонди тощо або конкретна людина.

Засновник отримує свідоцтво про реєстрацію ЗМІ, що дає йому право розповсюджувати інформацію у визначений спосіб.

Що таке видавець?

Засновник ЗМІ (ми беремо лише друковані) може сам скористатися правом видавати та розповсюджувати інформацію або делегувати це право будь-кому.

Так на світ з'являється видавець — суб'єкт, який реалізує право розповсюджувати інформацію. Ним може бути юридична (не обов'язково редакція, а підприємство будь-якої форми власності) або фізична особа. Протягом діяльності видавця набуваються матеріальні, фінансові та інші активи.

Тепер корінна проблема.

Що хоче роздержавлювати Лубченко?

Якщо ЗМІ, то виникає запитання: навіщо ця морока? Хто забороняє будь-кому в рамках законів заснувати будь-яке одне або хоч тисячу друкованих ЗМІ найрізноманітнішого спрямування і у конкурентній боротьбі стерти з лиця землі всі оті невгодні Лубченкові комунальні, чи ще якісь газети?

Якщо пани мають себе за демократів, то чому вони позбавляють частину суспільства права заснувати ЗМІ?

Вам не подобається газета? Не передплачуйте, не читайте, не помічайте. Але не забороняйте навіть найзапеклішим вашим противникам висловлювати свою точку зору.

Хай не вгодну вам...

То що ж розуміє пан Лубченко під роздержавленням ЗМІ? Щоб певні установи передали комусь іншому право на розповсюдження інформації? Постає запитання: хто, кому й коли заборонив скористатися цим правом? Якщо пан головний журналіст спроможеться відповісти на це запитання, тоді можна продовжити розмову.

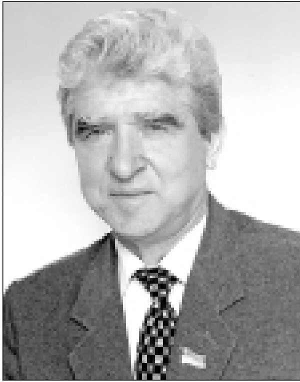
Вочевидь, роздержавлювачів усе-таки більше хвилює майно нинішніх видавців. Їх ділять на дві категорії: до і після набуття незалежності.

Чомусь пан Лубченко вирішив, що це справа

Приватизація «Криворіжсталі». А навіщо?

ДЕРЖАВА І ВЛАСНІСТЬ

Шостого серпня цього року Кабінет Міністрів своїм розпорядженням затвердив план-графік передприватизаційної підготовки Криворізького державного гірничо-металургійного комбінату (КДГМК) «Криворіжсталь». Уже в листопаді графік має бути виконаний — оце оперативність!

Процес пішов...

Це урядове розпорядження шокувало багатьох. Ще б пак! Нещодавно Президент України Леонід Кучма у Дніпропетровську шкодував за тим, що абсолютна більшість підприємств металургійної галузі вже вислизнули з державного лона, через те, мовляв, «Криворіжсталь» розпорошити він не дасть. Його почули скрізь, і передусім дякували криворіжці. Адже це підприємство вочевидь не має аналогів у вітчизняній металургії. Йому затісні рамки приватизаційної програми, бо на сьогодні воно, по суті, є унікальним державним холдингом. І за масштабами, і за результатами своєї діяльності.

Тернистий шлях пройшов 54-тисячний колектив комбінату. Усе було на його шляху, але віра робітників у правоту справи допомогла здолати всі труднощі. 1996—1998 роки виявилися особливо тяжкі, але тоді створювався міцний фундамент для сьогоднішніх перемог. Вкладаючи в модернізацію виробництва щонайменше півмільярда гривень на рік, КДГМК забезпечує четверту частину виробництва металопродукції в країні.

1996 року «Криворіжсталь» стає гірничометалургійним комбінатом, а Криворізький гірничо-збагачувальний комбінат та Криворізький коксохімічний завод — його цехами. Лише сьогодні всі побачили, як далеко, по-державницьки правильно міркував колектив. А скільки він пережив «доброзичливців» на всіх рівнях, які того не бачили! 2002-го шахта імені Артема РУ імені Кірова також стала цехом комбінату. Хоча на той час і була закрита.

Тут не «кроїли», як деінде, а консолідували активи — потужності агломераційної фабрики, шахтоуправління з підземного видобутку руди, Криворізький коксохім тощо. І не просто консолідували, а відроджували. Шахта імені Артема після приєднання до «Криворіжсталі» почала видавати на-гора півтора мільйона тонн руди на рік. Отже, майже 20 мільйонів гривень капіталовкладень комбінату дали результат, про який лише мріялося! Спостерігаючи за тим, як стрімко тут оновлюють основні фонди (п'яту і найбільшу в Європі дев'яту доменні печі, третій конвертер, прокатні стани тощо), чиновники чухають потилиці: чи не поквапилися із закриттям «Первомайської» — кращої шахти Криворізького басейну?

Є таке підприємство!

А як колектив працює сьогодні? Минулий рік закінчили з чистим прибутком у більш як 550 тисяч гривень. До держбюджету перераховано 620 мільйонів гривень, до місцевого — 115. Лише за сім місяців нинішнього року прибуток до оподаткування сягнув понад мільярд гривень. Загалом у бюджет держави з КДГМК «Криворіжсталь» надійшло 526 мільйонів гривень, у міський — 90, до Пенсійного фонду — більш як 110 мільйонів гривень, та ще 170 мільйонів гривень у вигляді дивідендів. Ось тут держава показала, хто в домі хазяїн, бо з 230 приватизованих підприємств, за даними Мінпромполітики, лише 7 сплатили дивіденди — аж 5 мільйонів гривень. Ось тут держава поспівчувала — за сім місяців не повернула 332 мільйони гривень ПДВ.

Голову ФДМУ Михайла Чечетова досить своєрідно турбує соціальна сфера комбінату. Коментуючи урядове розпорядження він зазначив: «Передбачається зробити передприватизаційну підготовку та очистити від соцсфери»... Скажу до відома, що таке нинішня соціальна сфера. Це передусім дитячий оздоровчий табір «Буревісник» на 600 місць (Арабатська стрілка), пансіонат «Азов» на 320 місць — на Азовському морі. А також дитячий табір «Сучасник» на 450 місць та красень і гордість комбінату дитячий табір «Парус» на 800 місць і «Алые паруса» для дорослих (700 місць) на чорноморському узбережжі. А ще — два профсанаторії на 400 місць, заклади громадського харчування, профтехучилище. Для трудівників коштом комбінату побудовано три цехові турбази на 3 тисячі місць. І це ще не все. Успішно працює власний агропромисловий комплекс. Проте найголовніше — це безкоштовне житло для працівників, яке комбінат будує щороку. Тільки упродовж 2000—2002 років здали в експлуатацію 771 квартиру, цьогоріч новоселами стануть 165 сімей! А це вже 936 квартир! Скажіть-но, будь-ласка, який ще гірничий або металургійний комбінат може цим похвалитися?! Якщо відокремити соціальну сферу, чи не означає це відокремити серце від організму?

Виходить, що наша справа, добродії, варити сталь, виплавляти чавун, виготовляти прокат, як у тій байці про корінці, а з соціальною сферою (вершками) розберуться десь нагорі. Воістину справедливо. Головне, як зазначав нещодавно один з керівників-промисловців: щоб усе було зроблено прозоро...

Я відвідав колективи цехів, розмовляв з криворіжцями, які взагалі не працювали ніколи на цьому підприємстві, спілкувався з народними депутатами — усі запитують: «А для чого це робиться?» Перепитують: «Кому це вигідно?» Я поставлю запитання інакше: **«Кому це невигідно?»**

На перше запитання відповів нещодавно Анатолій Кінах на телеканалі «Інтер» у випуску «Подробиці». Цитую: «... необхідно створити умови для підвищення конкурентоспроможності підприємства, залучення ефективних власників та інвестицій». На друге запитання відповісти просто. Покваплива приватизація невигідна 800-тисячному місту Кривий Ріг (50 відсотків його бюджету формує «Криворіжсталь»). Невигідна бюджетові України і Пенсійному фонду — тобто пенсіонерам, вчителям, військовослужбовцям, лікарям... Отже, запитань багато. А головне: «Навіщо?»

Вадим ГУРОВ,
перший заступник голови Комітету ВР з питань промислової політики та підприємництва.

Колаж Анастасії СИРОТКІНОЇ.

від доброзичливців

виключно журналістських, трудових колективів редакції. Пане Ігорю, не лукавте. Ви краще від інших знаєте, що майно видавців радянсько-партійних часів набувалося не лише за рахунок передплати.

До речі, пане Лубченко, пам'ятаєте, як та передплата на комсомольсько-партійні та профспілкові газети робилася?

Так що, майно видавців, які існували до проголошення незалежності, можна вважати загальнонародним. Як ділити будемо, панове?

А може, годі руйнувати? Давайте передихнемо, подумаємо, що добре, а що зле.

Якщо ж Вам кортить розділити майно молодих (які з'явилися після набуття державної незалежності) видавців ЗМІ, де є засновниками владні (за висловом Лубченка) структури, то чому ви обділяєте своєю увагою журналістів, які працюють на олігархів? Чому і там майно видавців не поділити серед членів трудового колективу?

Чи ви до цього не додумалися, чи вам на це грошей не дали?

Як ловко у вас звучить: проект відповідного закону розроблено «за допомогою іноземного інвестора».

Так і кортить запитати: на кого працюєте?

Особливо звертаю увагу колег, що на «круглому столі», організованому НСЖУ, під час обговорення теми роздержавлення ЗМІ з уст представника профільного парламенського комітету прозвучала фраза, зміст якої такий: половина, якщо не більше, регіональних, комунальних ЗМІ (наприклад, районок) просто зникне у разі реалізації ідеї роздержавлення. Ви, пане Лубченко, часом не рахували, скільки людей опиниться без роботи?

І яке там майно у районках! Крихти.

То навряд чи воно комусь допоможе у злиднях. Якщо ж ви думаєте, що на оті крихти та плюс журналістські копійки можна видавати загальнополітичну газету, то ви або відстали на десятиріччя від життя, або свідомо вводите в оману. Тож створюється ситуація, коли видавцю доведеться шукати кошти на випуск газети. Від державної підтримки відмовилися. До кого доведеться йти? Підкажіть, пане Ігорю? Ви гарантуєте, що власник пивного бару, металургійного комбінату, чи ще якийсь новоспечений бізнесмен дасть гроші і не буде втручатися у видавничі справи? Може, ви забули історію з вітчизняною «Незалежністю» чи московським НТВ?

Передбачаю зауваження на свою адресу: мовляв, вчепився за допомогу держави, як блоха за кожух, та й не хоче з цим щастям розставатися. Найзапекліші прибічники роздержавлення вважають, що деякі друковані ЗМІ, зокрема й «Голос України», мають залишатися в нині зафіксованому стані.

То чого тоді пупа рвати? Колеги, ми з вами одної крові. Давайте, нарешті, спільно захищати наші інтереси незалежно від місця роботи. Не треба безоглядно йти на причепі у новоявлених доброзичливців.

Анатолій ГОРЛОВ.

БАЛАНС МІСЯЦЯ

Про що співають мідні труби

За традицією, серпень, на який припадає святкування Дня незалежності України, перенасичено подіями загальнодержавного значення. Байдуже, де вони відбуваються: на Банкнотно-монетному дворі у Києві, де саме виготовили мільярдний п'ятак. Чи десь під Москвою на аеродромі в Жуковському, де блискуче склав іспит військово-транспортний літак АН-70.

Усе у нас добре, проте...

У серпні ми воліємо бачити в усьому лише хороше. Навіть у тому, що десь муляє. Столичні пенсіонери обурювалися біля аптечних кіосків стрибком цін на імпортні ліки та зубну пасту: віддав усі гроші на хліб та цукор — тепер витрачай на зубну щітку. Тернопільські — подорожчанням тепла і гарячої води після перерахунку комунальних. Президент доручив Кабінетові Міністрів якнайшвидше повернути борги із заробітної плати, а той запропонував підвищити прожитковий мінімум з наступного року на 14 гривень.

Упродовж місяця експерти Міністерства економіки і євроінтеграції та Мінагрополітики гарячково шукали хороше в поганому — неекономічне пояснення причин цінового сплеску на хліб та бакалію, яке сталося на початку літа. Зі слів Прем'єр-міністра Віктора Януковича виходило, що навесні країна мала несвідоме регулювання цін в сільському господарстві, бо уряд лише тепер «свідомо опанував ситуацію». Подробиць не було, але й без того зрозуміло.

Торішня дефляція вказувала передусім на відсутність цінової рівноваги на продовольчому ринку, чого в уряді не помітили. І на — несприятливі умови для інвесторів, зокрема й зернотрейдерів. А тим часом саме приватний, у тім числі банківський, капітал забезпечив левову частку інвестицій у сільськогосподарське виробництво 2001—2002 років. Ще одне: експортувати зерно торік було розумно з усіх точок зору, оскільки перехідні залишки зерна відповідали середньорічним показникам споживання за попередні роки *(дивись діаграму)*.

Вартість залишків перевищувала 13 мільярдів гривень, а разом з витратами на перевалювання, транспортування та зберігання — усі 20: викупити у села ці залишки держава не мала коштів. Але ця обставина не стримувала, а навпаки — розпалювала шапкозакидацькі настрої серед керівників АПК. Українські ж експортери тим часом успішніше за росіян «відбивали» свої капіталовкладення, користуючись угодами про прямі поставки зерна до країн ЄС, Єгипту та Бразилії.

І це, завважте, не гальмувало, а сприяло економічному зростанню країни. Хоч банкіри вже тоді усвідомлювали, що дефляція створила нову висхідну базу для руху цін у 2003 році, але їх перестороги відкинули за звичкою бачити в усьому лише хороше. Лишалося чекати, в який момент і на якому ринку станеться трансформація оптової інфляції у роздрібну. Де тонко, де валову додану вартість створювали на папері, а виробників розглядали як електорат, там і рветься. А рвонуло так, що позмітало з прилавків гречку. Цілком поділяю висновки Антимонопольного комітету України. Процитую Голову АМКУ Олексія Костусєва: «Головною рушійною силою цінового стрибка було очікування поганого врожаю, підсилене дефіцитом зерна і об'єктивним зростанням цін на зерно на світовому ринку».

Слава по спіралі

Проблеми в АПК виникли не сьогодні і не вчора. Про диспаритети цін на продукцію промисловості і сільгоспвиробників, нечувані кредити і дотації сільському господарству ми говоримо вже роками. Тепер ведемо мову про низькі закупівельні ціни на молоко, м'ясо, зерно та іншу сільськогосподарську продукцію. Хліб в Україні — це священна корова, бо ціни на нього мають бути найнижчі. А чому, власне? Бо ми маємо славу країни, яка годує Європу? То це вже давній історичний факт. Бо наш внутрішній ринок не залежить від світової кон'юнктури? Навпаки. Чи тому, що у нас аж ніяк не кожен може собі дозволити купити свіжого буханця до обіднього столу? То це ще не доводить, що хліб у дефіциті. А скоріше вказує на перегини адміністративного регулювання цін. У серпні уряд забороняв борошномельним підприємствам купувати зерно за ціною, яка перевищує 850 гривень за тонну, коли було й без того зрозуміло, що воно не вийде з елеватора — за тонну борошна на ринку давали 980 гривень. ▼

(Закінчення на 4-й стор.).

ТУРБОТА

«Милосердя» вчетверте

Всеукраїнська благодійна акція «Милосердя», яка стартувала вчора, приурочена до Міжнародних днів громадян похилого віку та інвалідів і проводиться в нашій країні вчетверте.

За попередні роки допомогу отримали близько восьми мільйонів людей, які її потребували. Окрім грошей, їм безкоштовно виділяли продукти, медикаменти, одяг, взуття тощо. В акції брали участь не лише державні організації та місцева влада. До неї активно долучалися благодійні організації, волонтери. Практика засвідчує: внески щороку зростають. Якщо в 1999-му малозабезпеченим та людям з обмеженими можливостями було виділено 74 мільйони гривень, то торік ця сума сягнула 142 мільйонів. За підсумками цьогорічної акції визначатимуть найщедріших благодійників.

Надія ГОРБАТЮК.

...А в цей час

У Лисичанську під час місячника з поліпшення життя малозабезпечених, тяжкохворих, одиноких та інвалідів багатьом пенсіонерам відремонтували житло, дахи, паркани, надали перукарські послуги. Частина тих, хто потребує допомоги, за цей час отримали новий одяг, продуктові набори, змогли поправити своє здоров'я в медичних закладах міста. Нині в стаціонарному відділенні для тимчасового проживання пенсіонерів допомогу фахівців отримують 33 пенсіонери. Кількість одиноких непрацездатних людей, котрі перебувають під наглядом центру соціальної допомоги за період місячника зросла ще на 11 осіб. Керівники Центру соціального обслуговування пенсіонерів та одиноких непрацездатних громадян стверджують, що після акції робота в цьому напрямі триватиме, оскільки до неї долучилися підприємці.

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

«Бригантина» піднімає вітрила

У Бердянську відкрився традиційний Міжнародний кінофестиваль «Бригантина». У шосте він об'єднав під своїми вітрилами кіномистецтво Росії, Білорусі й України. У конкурсній програмі фестивалю заявлено більше десяти фільмів. Зокрема, українське кіно представлено двома стрічками — «Бабин Яр» Миколи Засєєва-Руденка і «Богдан Хмельницький» Миколи Мащенка.

Шестиденною програмою «Бригантини» передбачені не тільки показ фільмів, а й парад «зірок» на Приморській площі Бердянська, творчі зустрічі з кінематографістами, концерт фестивалю, спортивне свято.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запорізька область.

ВІТАННЯ

Ювілей — лише коротка зупинка на шляху звершень

Протягом останніх п'яти років Володимир Яловий незмінно обіймає посаду секретаря Київради, а з 1999-го — заступника київського міського голови Олександра Омельченка. За безпосередньої участі Володимира Ялового у столиці досягнуто стабільного зростання обсягів промислового виробництва, житлового будівництва, підвищення якості життєвого рівня киян. У Києві вчасно і в повному обсязі виплачується зарплата, тут практично відсутнє безробіття.

Володимир Борисович після закінчення Криворізького гірничорудного інституту працював на Київському верстатобудівному об'єднанні інженером-технологом, начальником цеху. 1989 року Володимира Ялового обрано головою виконкому Радянської районної Ради народних депутатів міста Києва, а 1991-го — заступником голови виконкому Київської міської Ради народних депутатів.

З квітня 1992-го в кар'єрі Володимира Ялового розпочався чотирирічний період дипломатичної роботи, коли він на керівних посадах у Міністерстві закордонних справ України сприяв налагодженню діяльності цього відомства в перші роки незалежності.

Киянам добре відомо, що за активної участі Володимира Ялового столичний «парламент» зразково здійснює в Києві соціальну політику, основні напрями якої відображено в 11 регіональних програмах, зокрема в таких загальновідомих, як «Турбота», «Здоров'я киян», «Столична освіта»...

Сьогодні заслуженому працівникові промисловості України Володимиру Яловому — 50 років. «Голос України» щиро вітає ювіляра, зичить міцного здоров'я, сімейного затишку, успіхів у розбудові столиці.

І навіть перша осіння злива видавалася святковою

(Початок на 1-й стор.).

Потім пролунав гімн школи. Поруч зі мною сиділа вчителька музики Юлія Павлюкова. Раптом, неначе з-під землі, вигулькнув юнак і подарував їй квіти. З'ясувалося, цьогорічний випускник Слава Щетинський, студент, перед першим дзвоником у Національному авіаційному університеті забіг проздоровити свою колишню «класну».

Учнів привітали директор школи Людмила Порох, депутат райради, заступник голови Солом'янської райдержадміністрації Анатолій Іващенко, голова батьківського комітету Іван Примаченко, проректор Київського національного університету культури та мистецтв Наталія Джинчарадзе. А школярі підготували цікаву концертну програму. Серед виступаючих — прими Даша Миколенко та Оленка Годинчук. Тішили публіку й першокласники. Один з них навіть безапеляційно заявив: «Мрію стати Президентом України!» А коли з'явилися гості з дитячого садочка, зал довго сміявся.

Під завісу свята засновник благодійного фонду «Верба» Діана Волошина подарувала кожному першокласникові м'яку іграшку, а від столичного міського голови Олександра Омельченка їм вручили шкільні набори.

І навіть перша осіння злива, яка вирувала тоді у столиці, видавалася святковою.

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

У нових стінах навчатися краще

У День знань на Миколаївщині прийняли учнів дві новозбудовані школи — сільська та міська. Загальноосвітня школа №1 в Казанці не схожа на типові приміщення традиційних будівель. Вона різниться своїми розмірами, новітніми будівельними матеріалами та технологіями, а ще — темпами будівництва та якістю робіт. Учора школа прийняла 480 учнів, для яких створено комфортні, сучасні умови навчання.

Просто з руїн постала загальноосвітня спеціалізована школа № 22 в Миколаєві. За десяток років через нестачу коштів від однієї з її будівель залишилися лише стіни. Нарешті з міського бюджету виділено 5,9 мільйона гривень на реконструкцію. Отож школярі отримали охайне приміщення, новий стадіон, просторий двір і спортзал.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

З миру... на комп'ютерний клас

До Дня знань учні Кам'янець-Подільської загальноосвітньої школи № 15 отримали дуже бажаний подарунок. Новенький, обладнаний за найсучаснішими стандартами комп'ютерний кабінет дасть змогу почати вивчення інформатики вже з третього класу. «Обнова» придбана за батьківські кошти, за рахунок орендної плати та внеску місцевої філії «Укрсоцбанку». Але без допомоги давнього спонсора закладу — депутата міської ради, голови місцевої Спілки промисловців та підприємців Леоніда Дьяконова вона залишилася б у ящиках. Благодійник посприяв із ремонтом приміщення та закупив спеціальні меблі. Він вважає, що саме підприємці можуть і повинні мати за честь допомогти комп'ютеризувати школи.

Поки що в освітніх закладах міста працює 240 комп'ютерів. І хоч Кам'янець щодо цього лідирує в області, але один комп'ютер на 54 учні (в області — на 109) — статистика, яка зовсім не тішить.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра СЕРОГО (Укрінформ).

Понад чотириста дітей гагаузького села Олександрівка Болградського району Одеської області розпочали навчальний рік у новій школі.

На знімку: гагаузькі школярі зустрічають гостей.

Дарунок малюкам — абетка

До Дня знань видавництво «Одеський друкарський двір» зробило малюкам чудовий дарунок — випустило у світ «Українську абетку». Книжку яскраво й дотепно проілюстрував художник Олександр Карпушкін, а не менш дотепні віршовані рядки до кожної літери, використавши знайомі малятам казкові образи, написав поет Віктор Дзюба. Словничок-абетка такий цікавий і дохідливий, що дітвора, без сумніву, опановуватиме ази рідної мови за ним із задоволенням.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Про що співають мідні труби

БАЛАНС МІСЯЦЯ

(Початок на 3-й стор.).

Про заставні ціни держави завели мову порівняно недавно. Але чому вони не притягують, а відлякують хліборобів? Чи не звідси починається міф про дефіцит? У серпні, як відомо, з цим міфом боролися успішно з допомогою імпорту. Його завозили безперешкодно, але дуже неохоче, бо проти минулого року зерно на світовому ринку вже подорожчало майже на 100 відсотків, а Україна саме заходилася на внутрішньому ринку боротися з цінами на зерно. До речі, про нашу священну корову. Ціновий струс на продовольчому ринку, як і слід було очікувати, прискорив скорочення поголів'я великої рогатої худоби. Восени її відгодовували дешевими кормами, а в міжсезоння і за подорожчання цін — пустили під ніж. Симптоматично. Але повернімося до тенденцій. Зовсім недавно кинулося у вічі, що слава, навіть дурна, ходить по спіралі.

У серпні газетярі запідозрили Міністерство палива та енергетики у підтасовуванні фактів. Хоч як фантастично це звучить, а зачекайте дивуватися, бо Президент України, схоже, це запримітив на місяць раніше. Саме тоді, коли йому здалося, що на теплових станціях накопичено недостатньо вугілля та мазуту для роботи в осінньо-зимовий період. Йому не гірше за нас відомо, що до початку осінньо-зимового максимуму навантажень на ТЕС має бути накопичено 3,5—4 мільйони тонн вугілля, а графік щодобових відвантажень цього літа хронічно не виконувався. У серпні на Донбасі та в Кривбасі шахти закривали десятками через порушення техніки безпеки та експлуатації основних фондів, тоді як запаси вугілля не набагато перевищували один мільйон тонн. Одне слово, тернопільцям, для яких подорожчало тепло, не позаздриш. Роздобувши графіки обліку палива по електростанціях (для внутрішнього користування), журналісти виявили похибку в обсягах накопиченого вугілля за сім днів більш як на... 32 тисячі тонн. Похибку чи приписку? Як на мене, байдуже, оскільки цей факт відбиває загальну тенденцію — злочинну безжурність і вичавлювання з себе раба перед вищестоящим. Це вже у нашого чиновника в крові. Крок вліво чи вправо — і він наступає на граблі. Адже своїми численними заявами про дефіцит зерна на ринку він, по суті, формував спекулятивну пропозицію з боку ринків.

Сергій ВЛАД.

Народний депутат України Віктор ТОПОЛОВ:

«Якщо щось зроблено, має звучати займенник «ми»

Перша третина депутатської каденції вже позаду. Для народних обранців настав час відзвітувати перед своїми виборцями про виконання передвиборних програм. Передусім це стосується депутатів-мажоритарників, які обіцяли відстоювати на законодавчому рівні інтереси своїх виборців.

Мешканці 115-го виборчого округу Луганської області зі своїм кандидатом не прогадали: Віктор Тополов, член депутатської групи «Народний вибір», свою передвиборну програму виконує ретельно й послідовно.

— Звісно, час летить швидко, але у розв'язанні основних питань, сформульованих у передвиборній програмі, вже вдалося досягти чималого прогресу, —повідомив він на прес-конференції для журналістів свого виборчого округу. — Хоча в питанні, що вдалося зробити, моя позиція така: я ніколи не буваю задоволений тим, що зробив. І якщо успіхи є, має звучати займенник «ми». «Я» має звучати там, де треба казати про нереалізоване.

Три основні блоки питань, занесених депутатом до списку першочергових, стосувалися збільшення бюджетного фінансування регіону як депресивного, поліпшення водопостачання й теплозабезпечення міст, а також вирішення соціальних проблем. Успішних заходів у списку народного депутата набагато більше, ніж нереалізованого.

Серед них розв'язаним виявилося питання ліквідації наслідків надзвичайної ситуації в тепловому господарстві Первомайська і Стаханова, що залишалося невирішеним ще з минулого скликання. Напередодні минулої зими вдалося знайти кошти для вирішення проблеми.

Депутат звернув увагу Кабінету Міністрів на питання фінансування ремонту моста, що з'єднує Стаханов і Первомайськ. У Кабінеті Міністрів України пообіцяли, що кошти для ремонту буде передбачено у 2004 році. Для прискорення початку ремонтних робіт міст уже переводять у державну власність.

Продовжує активно діяти створений народним депутатом В. Тополовим благодійний фонд «Відродження шахтарських міст і селищ», обсяг програм якого 2002 року становив понад 1,4 млн. грн. Цього року фондом уже виділено значні кошти на підтримку культури й освіти, а також на боротьбу з туберкульозом і бідністю. Крім того, виділяли кошти на ремонт об'єктів культури, охорони здоров'я, освіти й комунального господарства.

Девіз фонду — «Рідному краю — силу, роботу, життя». За умов Донбасу втілити цю тезу в життя не так уже й просто, адже регіон у колишньому Союзі списали з рахунку ще в середині 80-х, переорієнтувавши капітальні вкладення на вугільні басейни Сибіру, що краще окуповувалися. Потім настав тривалий період стагнації та інвестиційного голоду, що здавався природним.

— Регіон заслуговує кращої долі, — вважає Віктор Тополов. — Переконаний, що наш край побачить ліпше життя, докладу всіх зусиль для досягнення цієї благородної мети. Селекціонери, щоб виростити добрий сорт зерна, присвячують цьому часто все життя, знаючи, що колос нової пшениці побачать не вони, а їхні послідовники, — коментує він.

На останній зустрічі з журналістами депутат спростував інформацію про те, що в бюджеті наступного року на фінансування вугільної галузі передбачається лише 1,5 млрд. грн. Водночас, на його думку, система перерозподілу бюджетних коштів потребує вдосконалення.

На думку В. Тополова, і Верховна Рада працювала також не ідеально. Часто-густо політичні інтереси партійних фракцій відсували розв'язання важливих державних питань і розгляд необхідних законопроектів.

— Відповідальність, яку я несу перед своїми виборцями, спонукає мене виділяти якомога більше часу виконанню безпосередніх депутатських обов'язків, тобто законотворчості, помилки в якій можуть дорого обійтися державі в цілому, — заявив Віктор Тополов.

Наприклад, надзвичайно важливим було вчасне прийняття законів «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» та «Про недержавне пенсійне забезпечення», котрі створюють передумови для функціонування в Україні трирівневої пенсійної системи, що за короткий строк значно підвищить рівень пенсій і виведе пенсіонерів з категорії найменш соціально захищених. До того ж, зазначив депутат, створювані під час пенсійної реформи накопичувальні рахунки вже не спіткає доля горезвісних трастів, бо нинішню законодавчу базу виписано професійніше, в законі визначено порядок збереження коштів накопичувальних пенсійних рахунків та умови вкладення цих коштів в акції, в кредитування інвестиційної діяльності. За професійного підходу, навіть за наявності певної кострубатості, що легко ліквідовується згодом, можна не сумніватися в ефективності прийнятих норм.

За період роботи у Верховній Раді Віктор Тополов разом з іншими членами депутатської групи «Народний вибір» розробляв законопроекти, що стосувалися забезпечення прав кредиторів, збільшення пенсій працівникам металургійних підприємств, підвищення фінансування закладів культури й освіти, а також прийняття спеціальної програми відродження депресивних регіонів.

Крім глобальних, загальнодержавних проблем, депутату доводиться дуже багато часу приділяти своєму округу, оскільки основою основ він вважає відповідальність перед виборцем. А кожна зустріч з виборцями приносить чимало інформації про проблеми регіону та питання, які треба вирішувати. Наприклад, Стахановське трамвайно-тролейбусне управління для подолання фінансової кризи намагалося скасувати пільговий проїзд, що суперечило закону, і народному депутату В. Тополову довелося з цього приводу звернутися до Генпрокуратури. Проте шукати кошти для відновлення ТТУ треба все одно. Також актуальним залишається питання кредитування фізичних осіб на встановлення лічильників води, газу й тепла, а разом з ним — перегляд тарифів на комунальні послуги.

Список за бажання можна продовжити, але для розв'язання цих питань дедалі частіше має звучати займенник «ми». Лише об'єднавши зусилля всіх, можна сподіватися, що наше життя стане краще. У цьому глибоко переконаний народний депутат 115-го виборчого округу Луганщини Віктор Тополов.

Наталя ПЕТРОВА.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (Укрінформ).

«Київміськбуд» — полтавцям

У Полтаві здано в експлуатацію перший з будинків, які зводять тут відповідно до договору міської влади з холдинговою компанією «Київміськбуд». Десятиповерхова будівля, зведена Полтавським ЗАТ «Цивільбуд» коштом київської компанії із залученням грошей місцевих інвесторів, зокрема й власників нових квартир, виросла в рекордно короткий термін. Тут є 46 квартир поліпшеного планування, використано сучасні будівельні матеріали. На торжествах були присутні представники міської й обласної влади, а також перший віце-президент холдингової компанії Станіслав Мартинюк.

На знімку: діти новоселів і красень-кіт перші зайдуть до будинку.

АКТУАЛЬНО

Паніка виявилася передчасною

Більшість коментаторів і політиків, з превеликим задоволенням повідомляючи читачам і слухачам про «пенсійний ліміт» Олександра Омельченка, не згадують Закон «Про столицю України — місто-герой Київ», буква і дух якого, як не крути, свідчать, що в столиці обраний міський голова здійснює також виконавчу владу.

Президент Леонід Кучма вирішив за роз'ясненням звернутися до Мін'юсту.

Деяке здивування у зв'язку з цим викликала поява Валерія Хорошковського в стінах Київради. Виявляється, ларчик відкривається просто: Міністр економіки і з питань європейської інтеграції є куратором української столиці. Ай-ай-ай! Як журналісти могли проморгати це «явище», що, за роз'ясненням управління взаємодії з громадськістю Мінекономіки, зовсім «не є призначенням, а розподілом зон відповідальності в регіонах за членами уряду» і що «кожен член уряду є куратором того чи іншого регіону України». Тож якщо врахувати всі 25 областей плюс Севастополь, надолужити прогаяне, вгамувати інформаційний голод щодо інших кураторів можливість є.

Що ж до самого Валерія Хорошковського, то він повідомив, що як куратор не має наміру бути присутнім на всіх апаратних нарадах, а тільки на тих, де розглядаються гострі питання.

Якщо врахувати, що «кураторство» міністра триває з початку року, то «збирався з духом» Валерій Хорошковський ґрунтовно. Проте з приводу крісла глави столичної держадміністрації, що нібито його очікує, Хорошковський сказав: «Це питання може вирішити тільки одна людина — Президент, і у мене з ним з цього приводу не було жодних розмов».

Анатолій КАРАСЬ.

ВРОЖАЙ-2003

Наввипередки з дощами

Сьогодні розпочали варити цукор три цукрозаводи Вінниччини — Бабинський, Томашпільський та Юзефо-Миколаївський. Усього 25 цукроварень отримали квоти від Мінагрополітики на виробництво й реалізацію цукру. Однак, за словами виконавчого директора асоціації «Поділляцукор» Леоніда Козодоя, працюватимуть не більш як 20 підприємств, решта з різних причин не зможуть запустити конвеєр.

Незважаючи на скорочення посівних площ під цукристі, їх планують заготовити приблизно на 300 тисяч тонн більше минулорічного показника (2,2 мільйона тонн) за рахунок вищої врожайності. Сезон збирання солодких коренів розпочато на два тижні раніше звичайного. «Цукровий Донбас» поспішає, тому що синоптики обіцяють дощову осінь. Аби не втратити вирощений урожай, обласна влада звернулася до трудових колективів промислових підприємств підсобити селянам у його збиранні.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

А що в коморі?

На це запитання відповідає перший заступник начальника головного управління сільського господарства і продовольства Микола Позіховський:

— За попередніми підрахунками, очікуваний валовий збір зерна в усіх категоріях господарств області становитиме 448 тисяч тонн. Потреба Рівненщини у продовольчому зерні на 2003—2004 роки становить 160 тисяч тонн. Власного продовольчого зерна матимемо 137 тисяч тонн, тобто 86 відсотків до потреби. Решту — 23 тисячі тонн — забезпечимо шляхом закупівлі зерна хлібоприймальними та борошномельними підприємствами за власні кошти та залучені кредитні ресурси в інших регіонах України. Станом на 27 серпня продовольчі запаси Рівненщини сформовано в обсязі 96,3 тисячі тонн зерна пшениці та жита, зокрема, 76 тисяч тонн за рахунок вирощеного в господарствах населення та виданого селянам як оплату за оренду земельних і майнових паїв; 20,3 тисячі тонн заготовлено хлібоприймальними і переробними підприємствами. Заготівля зерна триває.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

ГЛОБУС

Гроші — на вітер

I. Національна стратегія Франції — охорона довкілля

У Франції на велосипедах їздить і столиця, і провінція. Стоянка для двоколісних друзів передбачена навіть на подвір'ї Національної асамблеї. На багатьох перехрестях Парижа першу лінію перед світлофором відводять велосипедистам, про що сповіщає дорожня розмітка. Для тих, хто крутить педалі, призначено окрему смугу руху — там, де є можливість, адже на вузьких вуличках зробити це непросто. У молоді популярні мотоцикли і скутери: промчати з вітерцем приємніше, аніж пхатися в численних пробках.

Місцеві мешканці стверджують, що велосипедний і мотоциклетний бум припав на час страйку водіїв громадського транспорту. Є й інша причина: старовинні міста не пристосовані до величезного потоку автомобілів. Кілометрові пробки не лише зривають плани і псують нерви, а й не кращим чином впливають на навколишнє середовище. І якщо авто є одними із найактивніших забруднювачів повітря у країні, то автомобільні пробки — найбільше лихо для атмосфери.

Велика «чистка»

За одинадцять років — з 1990-го по 2001-й — промисловість країни скоротила викиди газів, які створюють парниковий ефект, на 15 відсотків. Водночас галузь транспорту збільшила обсяг таких викидів на 21 відсоток, а житлове господарство — на 14 відсотків.

— Нас дуже непокоїть зростання викидів, — каже Беатрікс Гумбер, радник міністерства з питань навколишнього середовища. — Адже за договором у Кіото Франція взяла на себе зобов'язання розподілити квоти між усіма забруднювачами — їх налічується 1500. Транспортна галузь вичерпала цю квоту вже в 2001 році, тоді як збільшення було розраховано до 2010—го. Те саме стосується будівель і житлового господарства.

Охорона навколишнього середовища у Франції є питанням національної стратегії. Небезпечними і такими, які підлягають контролю, названо 65 тисяч місць. Втім, «гарячі точки» — не лише промислові підприємства. Велика стоянка авто — теж об'єкт для моніторингу. Про те, щоб діяльність у таких місцях відповідала екологічним нормам, турбуються власники об'єктів. А ось коли підприємство бажає бути ще «чистішим», тут і приходить на допомогу держава.

— Виробники автомобілів узяли на себе зобов'язання до 2008 року запровадити технології, які б дали змогу скоротити обсяг викидів до 140 грамів на 1 кілометр шляху (нині, в залежності від моделі, ця цифра становить від 120 до 340 грамів на кілометр), — продовжує радник міністра. — Таке саме правило намагаємося розповсюдити на маленькі вантажівки. Боремося і з місцевим забрудненням, пов'язаним із використанням дизельних двигунів. Розроблено очисний фільтр, який дає можливість знизити кількість цих часток, і цей фільтр намагаємося впровадити на європейському рівні до 2008 року. Сприятимемо розповсюдженню машин із дизельним двигуном за умов наявності такого фільтру, адже ці авто споживають менше енергоносіїв і викидають менше чадного газу.

І світить, і гріє

30 градусів тепла і вище — не зовсім властива для Бретані погода, але цей день у Рені, адміністративному центрі регіону, був безхмарний і спекотний. Дах дитячих ясел освітлює сонячне проміння. В цьому закладі енергію світила використовують для підігрівання води. Накопичувачі тепла стоять просто на даху. Датчики розподілені на три групи, керування якими здійснюється автоматично: оператор стежить за ситуацією через портативний комп'ютер. Два квадратних метри датчиків досить для підігрівання 300 літрів води. До того ж, як пояснюють фахівці, сонце «працює» і в туманний чи хмарний день, ось тільки випромінювання непряме. Якщо природної енергії недостатньо, воду нагрівають електрикою.

Таких установок у Рені декілька, найбільша із них — 80 квадратних метрів — діє теж у дитячих яслах. Ще дві установки гріють воду в кемпінгу та житловому господарстві — для 40 квартир, покриваючи половину потреб у гарячій воді. Про те, що використання альтернативних видів енергії — державна політика, свідчить такий факт: приблизно 30 відсотків інвестиції дотуються.

Держава та місцева влада заохочують і приватних власників житла. Адже індивідуальні котли, як уже зазначалося, — одні з найактивніших забруднювачів атмосфери. Цікаво, що в Україні таке обладнання рекламують як «європейське». А тим часом Франція відмовляється від індивідуального опалення і всіляко підтримує створення колективних установок. Це вигідніше і безпечніше для природи.

Якщо французька родина бажає встановити сонячні панелі на даху свого будинку, це обійдеться їй приблизно у чотири—шість тисяч євро. Вартість, до речі, близька до тієї, за якою продають аналогічне обладнання в Україні. Однак, на відміну від наших співвітчизників, французи отримають компенсацію в розмірі 30 відсотків вартості обладнання. А окупиться новинка за п'ять—шість років. Отже, держава намагається підтримати громадян у їхньому прагненні зробити світ чистішим.

Ліна КУЩ.

Донецьк—Київ—Париж— регіон Бретань.

(Далі буде).

Парижани віддають перевагу велосипедам.

А ЯК У НИХ

Після балу

Прийом, що його влаштували у зв'язку з інавгурацією президента Латвії, несподівано став причиною скандалу. Точніше, не сам прийом, а така собі пікантна подія, котра сталася під час балу. І хоча про саму інавгурацію латиші вже й підзабули, «справа про серветку» нині активно обговорюється у місцевій пресі.

Події розгорталися так. Відомий публіцист Гунар Біркманіс нібито угледів, як депутат Сейму Латвії Микола Кабанов, перебуваючи у святковому гуморі, витерся... президентським штандартом. Своє обурення Біркманіс у письмовій формі виклав у газеті «Lauku avize». А для надійності ще й листа голові Сейму надіслав. Що було робити милій жінці — спікеру Інгриді Удре? Правильно: передати «телегу» за інстанцією. Водночас спікер зазначила, що сама гріхопадіння М. Кабанова не бачила, але взагалі поведінкою депутата від Соцпартії не задоволена.

А що було робити іншій дамі — голові мандатної комісії і колишньому міністру юстиції Інгриді Лабуцькій (скарга потрапила до цієї комісії)? Правильно: винести питання на колегіальне обговорення. Комісія, цілком природно, зажадала від М. Кабанова відповіді.

Із сяючою усмішкою той пояснив, що Г. Біркманіс сам, мабуть, добре відсвяткував... Адже він, Микола Кабанов, не втирався штандартом, як стверджує скаржник, а цілував його на прощання, дякуючи за чудово проведену ніч. А для витирання поту з обличчя у депутата завжди в запасі є паперові серветки. І вони миттю з його кишені перемістилися на стіл як речовий доказ.

Поки решта розмірковувала над почутим і побаченим, один із членів комісії пробуркотів, що вперше бачить чоловіка, у якого серветки завжди при собі. Цей аргумент було розбито обвинуваченим, котрий назвав прізвища двох депутатів Сейму, що можуть підтвердити факт благоговійного поцілунку прапора.

Показання свідків — це серйозно для будь-якої комісії. А тут ще нібито випадково подав голос мобільний телефон М. Кабанова. Мобільник награвав не якусь там мелодію, а гімн Латвійської Республіки. Після цього всі запитання щодо патріотизму депутата, само собою зрозуміло, зникли.

Голова комісії підбила підсумки: «Комісія задоволена поясненнями і закликає депутата в подальшому обирати таку модель поведінки, аби не потрапляти в двозначні ситуації». Депутат усім на втіху погодився з формулюванням.

І ще І. Лабуцька додала, що в кодексі етики депутата, який нині в процесі опрацювання, навряд чи вдасться врахувати нюанси поведінки депутатів на офіційних прийомах. А ось дисципліну на пленарних засіданнях, коли один депутат голосує за всю фракцію, доведеться підтягнути...

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Леся Українка в Москві

До дня міста Москва 6 вересня в російській столиці відкриють новий пам'ятник — видатній українській поетесі Лесі Українці. Пам'ятник стоятиме на бульварі, який московська влада перейменувала в Український. Неподалік розташовано готель «Україна» і Київський залізничний вокзал.

Головною темою архітектурно-культурного пам'ятника, до якого входить і комплекс фонтанів, є, звичайно, поезія Лесі Українки. А точніше, поетичні символи — музи, крилатий Пегас, дерева, квіти... Одне слово, композиція овіяна лірикою і ніжністю.

Автори пам'ятника — московські скульптори і архітектори Є. Розанов, О. Бурганов, І. Бурганов, І. Голубєва.

Радник з культури та освіти Посольства України в Москві Володимир Рожок в інтерв'ю «ГУ» заявив, що «це буде прекрасною подією не тільки для української діаспори в Росії, а і для москвичів. Лесю Українку глибоко шанують в обох країнах і символічно, що пам'ятник відкривається в Рік Росії в Україні.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

ФОТОФАКТ

Ослині перегони — це серйозно

В останній день літа на адміністративному кордоні Сербії і Чорногорії відбулися традиційні ослині перегони. Серед тих, хто змагався, представники не тільки Югославії, а й сусідньої Угорщини. Тому цього дня був спрощений режим перетинання кордону Югославії і Угорщини. Щоправда, тільки на південній ділянці угорського кордону. І винятково для того, щоб угорці могли вболівати за своїх ослів і, звичайно ж, «наїзників».

Фото АП.

Полювання на дітей

12-річний Георгій Сарданадзе, викрадений у п'ятницю в грузинському місті Кутаїсі, у неділю повернувся додому. Викрадачі просто посадили його на таксі і відправили до батьків.

За однією з версій, хлопчика було викрадено заради викупу і відпущено після того, як його батько, крупний бізнесмен, передав гроші. Втім, є й інша версія —помста. Річ у тім, що 29 серпня Георгія вкрали вдруге. Після першого викрадення (12 лютого цього року) поліції вдалося знайти бандитів, п'ятьох із них уже віддано під суд, один повісився в камері попереднього ув'язнення в Тбілісі.

Тим часом батьки дитини відмовляються від коментарів, твердячи, що викуп не виплачували. А за словами начальника поліції краю Імереті Зази Дзнеладзе, імена викрадачів відомі. Оголошено розшук.

Нещодавно поліція затримала ще одну банду, яка викрала 2 липня 15-річного Беку Мумладзе. Більш як сорок днів підліток провів у ув'язненні, прикутий до батареї центрального опалення. До речі, серед затриманих — Коте Чантурія, працівник Республіканської лікарні, на машині якого було вчинено викрадення, і... перший заступник голови Департаменту з виконання покарань Мінюстиції Грузії Мераб Шубітідзе. Найцікавіше, що Шубітідзе обіймав цю посаду протягом лише двадцяти днів до арешту, раніше він був начальником кримінальної поліції Марнеульского району.

Серйозний внесок у звільнення підлітка внесла його родина, котра активно співпрацювала з поліцією. Зокрема, батько викраденого виплатив викуп у 70 тисяч доларів, з яких 15 тисяч стодоларовими купюрами було вилучено із сейфа в кабінеті Мераба Шубітідзе. Під час затримання в його кишенях знайшли мічених купюр іще на 800 доларів. У кабінеті експоліцейського виявлено нетабельні автомат і пістолет.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

У справі стосовно «Руслана» поставлено три крапки

Слухання у справі заарештованого в Канаді Ан-124 «Руслан» буде продовжено 5 вересня.

Як повідомляв «ГУ», перше судове слухання з цього питання відбулося 27—29 серпня у Федеральному суді Канади. За словами керівника пресслужби МЗС України Маркіяна Лубківського, у суді були представлені «TMR Energy ltd» як позивач, Фонд держмайна України як відповідач і АНТК ім. Антонова як третя особа. «Також у суді був присутній юридичний радник держави Україна, котра не є стороною судової справи», — повідомив Лубківський. Заслухавши всі сторони, суд дійшов висновку, що розгляд справи треба продовжити.

Нагадаємо, що український «Руслан» був затриманий 26 червня через борги Фонду державного майна України перед кіпрською компанією «TMR Energy ltd». Санкцію на арешт видано Федеральним судом Канади на виконання рішення Стокгольмського арбітражного суду. На думку Дмитра Ківи, заступника головного конструктора АНТК ім. Антонова, «арешт нашого літака — геть несправедливе рішення, бо за законами України (а під час слухань береться до уваги саме українське законодавство. — **Авт.**) ми не несемо відповідальності ані за Фонд держмайна, ані за державу Україна, оскільки є самостійною юридичною особою».

Представники кіпрської компанії, проте, зазначають, що йдеться не про відповідальність АНТК ім. Антонова. Адже відповідальність у будь-якому разі несе тільки держава. А про те, чи є власність державного підприємства власністю держави.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Глава МЗС Іраку — курд

Тимчасова урядова рада Іраку призначила перший після повалення режиму Саддама Хусейна кабінет міністрів. У нього ввійшли 25 осіб. Новий кабінет сформовано за конфесіональною ознакою, він відображає склад населення країни. Тринадцять міністерств очолили шиїти, п’ять — суніти, п’ять — курди, одне — християнин і одне — представник турецької меншості. Міністром закордонних справ призначено представника Демократичної партії Курдистану Хошияра Зебарі.

Для Лівії почалася нова ера відносин із Заходом?

Франція і Лівія досягли компромісу в питанні про грошову компенсацію родинам загиблих під час авіакатастрофи французького літака в небі над Нігером у 1989 році. Внаслідок трагедії, у причетності до якої обвинувачують лівійські спецслужби, загинуло більш як 170 осіб.

Чотири роки тому Франція прийняла пропозицію Тріполі виплатити родичам загиблих 33 млн. доларів. У результаті останніх переговорів сума виплат збільшилася до 37 млн. доларів.

На думку експертів, досягнута угода стане тим аргументом, що переконає Раду Безпеки ООН зняти з Лівії економічні санкції. Раніше Лівія погодилася виплатити 2,7 млрд. доларів сім’ям загиблих у результаті вибуху на борту літака компанії «Пан Америкен» над Локербі (Шотландія) у 1988 році. Після чого офіційний Лондон повідомив, що Британія виступить за зняття санкцій. Французи, які теж мають право вето, почали домагатися «рівноцінної» компенсації.

Учора, після успішного завершення переговорів між Парижем і Тріполі, лівійський лідер Муамар Каддафі виступив зі зверненням до нації. Зокрема, він заявив, що почалася нова ера у відносинах із Заходом. Каддафі вірить, що справу з повітряним тероризмом закрито і тепер Рада Безпеки ООН зніме санкції з Лівії.

Фото АП.

Біля святилища аль-Кадхімійя в Багдаді, одного з найшанованіших шиїтами священних місць Іраку, відбувся велелюдний хід. Його учасники направилися в Неджеф, щоб ушанувати там пам’ять аятоли Мохаммеда Бакіра аль-Хакіма. Він і ще понад 100 осіб загинули в результаті теракту в мечеті імама Алі. Поліція заарештувала 19 підозрюваних, котрих обвинувачують у ваххабізмі й у зв’язках з терористичною організацією Усами бен Ладена «Аль-Каїда».

На лаві підсудних — торгівці людьми

(Початок на 1-й стор.).

Поліція затримала вісім власників і сутенерів добре зорганізованої мережі, яка надавала клієнтам секс-послуги нелегальних повій. Тримав бізнес колишній киянин Олександр М., відомий у відповідних колах як Алекс. За словами речника суду, поліція вистежувала обвинувачуваних упродовж двох років. Правові органи сподіваються, що розкриють усі «ниточки» злочинного бізнесу. Деякі дівчата, котрі займалися проституцією з примусу, а також кілька з тих, яких затримано в облавах, погодилися дати свідчення у суді. Однак більшість повій бояться говорити через страх за своїх рідних.

Тим часом спілка з надання сексуальних послуг (простіше кажучи, спілка повій) вимагає «зелених карт» для своїх колег, бо ця сфера вже не може обходитися без іммігранток. Так заявила в одному з інтерв’ю її керівник Штефані Клеє. Адже клієнти дедалі частіше вимагають іноземок. На них у німецьких чоловіків великий попит. Та й пропозицій немало: в газетах чи не найчастіше трапляються оголошення про «готових на все» російських, українських, білоруських «слов’янських супермоделей».

Загалом майже 60 відсотків жінок-повій у Німеччині — іноземки. Тому члени спілки з надання сексуальних послуг вимагають легалізувати їхню працю. Поки це не буде зроблено, торгівці живим товаром почуватимуться комфортно. Втім, за даними поліції, лише п’ять відсотків повій займалися цією роботою з примусу.

А що наші дівчата, котрі даватимуть свідчення в справі з торгівлі людьми? «Я розкажу, як мене обдурили, коли запропонували працювати офіціанткою, а після того привезли сюди й примусили до проституції», — розповідає Людмила К. «Я не «валитиму» Алекса: до мене ставилися добре, принаймні ніхто мене не ображав», — каже Оксана М. — Я хотіла побачити світ, але розуміла, що без грошей чи спеціальності це неможливо. Тому сподівалася, що привабливою зовнішністю приверну увагу чоловіка, якому байдуже, що я робила досі. Чи знають батьки, чим тут займаюся? Я не розповідала, але після кожної телепередачі про українських повій з Вінниці телефонує мама». «Я не знаю, чи даватиму свідчення, — говорить Надія Л. — Мене примусили працювати, платили дещицю з того, що заробляла, били. Але вдома — батьки й маленька донечка, сестри. Що з ними буде, коли дам свідчення у суді?»

Я запитала в керівника жіночої організації, що допомагає дівчатам, котрі потрапили в біду, як закон захищає свідків. З’ясувалося, до судового процесу й упродовж нього вони захищені: їм надається кімната чи квартира, належать адвокат, охоронці, перекладачі, гроші на кишенькові витрати. Доти, доки після суду їх не депортують додому. А вже там вони мають покладатися на місцеві правові органи.

Валентина ПИСАНСЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ *Київ*

Це потрібно передусім нам

(Початок на 1-й стор.).

На думку Анатолія Зленка, нині є всі умови для збільшення японських інвестицій в українську економіку. Міністр також переконаний, що інвестиційний клімат у нашій країні поліпшився. Пані Кавагучі також відзначила, що Україна має «добрий економічний потенціал». Водночас вона наголосила на необхідності подальшого просування української економіки до ринкових стандартів, поліпшення законодавчої бази, створення умов для вільної економічної діяльності іноземних підприємств тощо.

Пані міністр також вважає, що з огляду на розширення ЄС і подальше економічне зростання Росії Україна, яка перебуває між ними, має збудувати власну незалежну і міцну економічну систему. І Японія, за словами пані Кавагучі, готова допомогти нам у цьому.

■ *Ташкент*

Повнолітній Узбекистан

День незалежності вчора відзначили в Узбекистані. Вітаючи узбецький народ зі святом, глава держави сказав: «Сьогодні виповнюється дванадцять років нашій незалежності. Дванадцять років за східним календарем означає настання повноліття, що з давніх-давен вважається добрим знаком».

■ *Мадрид*

Аснар призначив наступника

Голова іспанського уряду Хосе Марія Аснар призначив свого партійного наступника. Ним став Маріано Рахой. Завтра його кандидатуру затверджує керівна рада правлячої Народної партії, на чолі якої Рахой боротиметься за пост прем’єра.

■ *Кабул*

Бен Ладен готує новий «неймовірний крок»

На черговій зустрічі в горах Афганістану бен Ладен призначив одного зі своїх найдовіреніших людей Саїфа аль-Адиля керівником усіх антиамериканських операцій «Аль-Каїди» в Іраку.

Чергові жертви

Двох американських солдатів було вбито в неділю під час зіткнення з талібами у провінції Пактика на сході Афганістану.

■ *Калькилія*

Плани руйнуються

Ізраїльські війська ввійшли до Калькилії на Західному березі річки Йордан. Рішення про введення військ прийнято після того, як у районі цього міста з вогнепальної зброї було тяжко поранено ізраїльтянина. Відповідальність за напад узяло на себе екстремістське палестинське угруповання «Хамас». Тим часом член керівництва Європейського союзу Хав’єр Солана, котрий прибув з візитом на Близький Схід, закликав Ізраїль і палестинців домагатися реалізації міжнародного мирного плану «Дорожня карта».

■ *Делі*

Відвернено теракт

Поліція запобігла в індійській столиці великому теракту. Його мали намір здійснити бойовики сепаратистського угруповання «Джаїш-е-Мохаммед», що базується в пакистанській частині Кашміру. Учора співробітники спецслужб знешкодили два потужні вибухові пристрої.

■ *Лондон*

Скандал набирає обертів

У скандалі навколо фальсифікації британським керівництвом «іранського досьє» напередодні війни проти режиму Саддама Хусейна, який набирає обертів, з’явилася нова жертва. У відставку подав глава відділення зв’язків уряду Алістер Кемпбелл.

Прощальний політ

Літак «Конкорд» британської авіакомпанії «Бритіш ейрвейс» здійснив останній рейс з карибського острова Барбадос до лондонського аеропорту «Хітроу». Сотні людей зібралися в неділю в міжнародному аеропорту «Грентлі Адамс» столиці Барбадосу Бриджтаун, щоб провести лайнер у його останній політ.

Фото АП.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Небилиці від «Оранти»,

або Чому не світить отримати кошти від страхової компанії

Національна акціонерна страхова компанія «Оранта» впевнено зайняла свою нішу на ринку відповідних послуг. Є власна система, кадри, офіси, клієнти та гроші. Певне, компанія сплачує страхові відшкодування своїм клієнтам. На жаль, герої нашої розповіді не ввійшли до кола тих щасливчиків.

І грім не вдарив, а мужик перехрестився

Коли і як у директора ТОВ «Казанківська агрофірма «Агротех» Юрія Корецького виникла думка застрахувати посіви — невідомо. Відомо лише, що кілька років співпраці з Миколаївською дирекцією «Оранти» були вдалі. Вдалі насамперед для «Оранти», яка регулярно згідно з договорами отримувала страхові внески. Ризиків не виникало.

Торік Юрій Опанасович вирішив застрахувати озимі посіви від льодової кірки та затоплення грунтовими водами. Можливо, підказав йому це природний господарський хист, а може, з самої небесної канцелярії натякнули, мовляв, зима буде сувора. Ризикувати не хотілось, і господарник уперше звернувся по вищезгадану послугу.

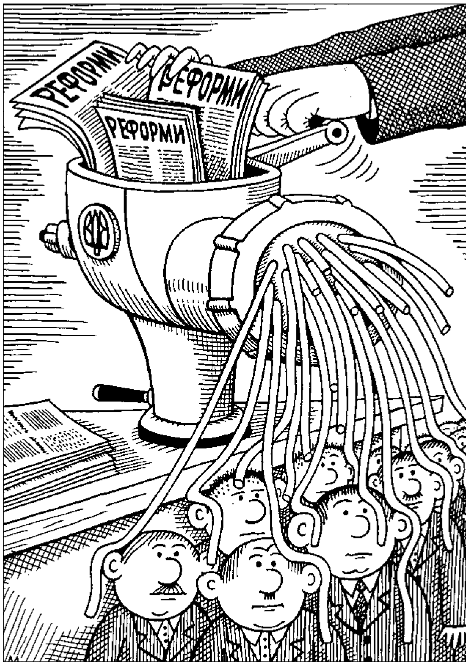
Втім, турбуватися про майбутній врожай у фірми «Агротех» підстав не було. Створене чотири роки тому підприємство входить до десятка кращих в області. Маючи 7,5 тисячі гектарів орної землі, у 2001-му зібрали врожай ранніх зернових 16,8 тисячі тонн, у 2002-му — 16,4 тисячі. Врожайність висока — від 37 до 47 центнерів з гектара. Минулої осені посіяли 4278 га озимих. Сподівались на вагомий врожай, адже відсіялися в оптимальні строки високоякісним насінням. Під час підготовки грунту та сівби внесли мінеральні добрива, тобто все робили за сучасними технологіями, з урахуванням місцевих особливостей та досвіду господарювання. За словами голови Казанківської райдержадміністрації Миколи Сорочинського, таких доглянутих полів, як у Корецького, не знайдеш не тільки в районі, в області — одиниці.

Коли страхуєш — ризикуєш

Попри все, страхуватися — так страхуватися, рішення прийнято. 31 січня 2003 року уклали угоду, згідно з якою 1726 гектарів застраховано від льодової кірки та вимокання в разі підняття грунтових вод, решта земель — від бурі та пожежі. Загальна страхова сума становила 1 156 831 гривню. Вартість врожаю оцінено в 3 084 884 гривні. Угода влаштовувала обидві сторони. Боятися настання страхового випадку не було підстав, адже в тих місцях льодова кірка з'являється не частіше одного разу на десять років.

Дозвіл на укладання угоди було отримано з головного офісу в Києві. Свій підпис під відповідним листом поставив заступник голови правління НАСК Олександр Небилиця.

А перед цим проводилась ретельна перевірка та обстеження об'єктів страхування — посівів. Відповідний акт від 20 січня 2003 року, підписаний представниками страхової компанії та сільгосппідприємства, засвідчує стан посівів озимини як добрий. У ньому зафіксовано: «Озиму пшеницю посіяно на площі 40 га, озимий ячмінь — 1585,2 га, озимий ріпак — 101,0 га в оптимальні строки, протруєним насінням високих репродукцій перспективних сортів з одночасним внесенням мінеральних добрив».

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Обстеження посівів агрофірми ще раніше проводила й Миколаївська філія Приватбанку. «Агротех» мав намір отримати у ньому 3 мільйони 790 тисяч гривень кредиту. А банкіри люди недовірливі, тому оцінювали заставне майно, як своє. Перевіряли поля задовго до підписання кредитного договору, ще восени, коли велись польові роботи. Тривав контроль і у грудні. За словами Валерія Лопатка, заступника керуючого Миколаївської філії Приватбанку, працюючи з товариством «Агротех» вже понад чотири роки, банк переконався у порядності клієнта. «У нас склалися не просто стосунки банк — клієнт, — зазначає він. — Ми стали партнерами. Підприємство завжди чітко виконує умови договорів». Співпрацювали і торік. У представників банку, що проводили обстеження за своїми стандартними методиками, не виникло жодних сумнівів стосовно видів на майбутній врожай. Тому й кредит надали без проблем.

Залишалось укласти заяву страхувальника (додаток до договору страхування), яку підписали директор підприємства і головний бухгалтер. До речі, саме з ініціативи страховиків, за словами агротехівців, для обрахування вартості врожаю та страхової суми було вказано планову врожайність озимих культур, а не середню за попередні роки. Враховували представники компанії і вищевказаний договір застави із банком. Про це й зробив примітку власноруч директор Корецький.

Така деталізація, здавалось, незначних фактів вкрай необхідна. Адже саме принцип обрахування врожайності, що був запропонований працівниками «Оранти», став каменем спотикання в подальшому під час виплати страхової суми.

Біда одна не ходить

Наразі сталося те, що сталося. У лютому озимина в господарстві вкрилася льодовою кіркою. Не чекаючи представників «Оранти», 22 лютого комісія у складі представника управління сільського господарства, агрономів «Агротеху» проводить обстеження культур на площі 4253,2 га. Висновок невтішний: «Посіви в катастрофічному стані, що не виключає повну загибель рослин, якщо така ситуація триватиме й надалі». На всіх засіяних площах відібрали моноліти та перевірили на їхній основі стан відростання або загибелі рослин. Через деякий час встановили, що 79—89% посівів ще живі.

Розуміючи трагізм ситуації, Корецький 4 березня надсилає телеграму Миколаївській дирекції «Оранти», в якій повідомляє про складні умови зимівлі та просить вислати представника для обстеження посівів. Лише 25 березня комісія, до складу якої ввійшла начальник відділу страхування Миколаївської філії Людмила Іщенко, оглянула посіви. Вирок — 100-відсоткова загибель озимини. Цей факт документально зафіксовано.

Керівник господарства, незважаючи на це, не розгубився. Та й часу для цього не мав. Цілком розраховуючи на виплату страхового відшкодування, він впевнено планує проведення весняно-польових робіт. А їх обсяг, до речі, подвоюється — слід засіяти 6706 га сільськогосподарських культур із врахуванням пересіву. Нові роботи — нові витрати. 88 відсотків кредитних коштів Приватбанку освоєно на придбання посівного матеріалу, пально-мастильних матеріалів, добрив та інших ресурсів, вкрай необхідних для проведення комплексу робіт.

Час минає, а кошти від страхової компанії не надходять. Процедура їх отримання досить складна та заплутана. Договір передбачає, що протягом семи днів після одержання необхідних документів із доказами настання страхового випадку складається акт та протягом п'яти робочих днів здійснюється виплата страхового відшкодування страхувальнику. Або ж приймається обгрунтоване рішення про відмову у виплаті чи додатково проводиться розслідування обставин страхового випадку. Ані акту, ані виплат, ані інформації про розслідування не було. Починається період затяжного листування.

Отака повага

З листами-проханнями про відшкодування збитків агрофірмі до директора Миколаївської обласної дирекції НАСК «Оранта» Галини Несвіт звертаються Казанківська райдержадміністрація, філія Приватбанку, головне управління сільського господарства і продовольства облдержадміністрації.

Зрештою, до голови спостережної ради НАСК «Оранта» В. Васильєва та голови правління НАСК «Оранта» О. Завади звернувся голова Миколаївської облдержадміністрації Олексій Гаркуша, який просив вирішити питання про виплату страхового відшкодування ТОВ «Казанківська агрофірма «Агротех».

«Миколаївська облдержадміністрація, — йдеться в телеграмі, — буде вдячна за будь-які запропоновані з боку НАСК «Оранта» господарству варіанти для врятування посівів, у тому числі — авансування виплати застрахованих збитків».

Дарма. Не почутий у далекому Києві розпачливий глас з глибинки. Тільки через тиждень після звернення голови облдержадміністрації, 24 червня, головний офіс в особі заступника голови правління Олександра Небилиці повідомив про відмову.

Основні причини дві. Перша — висновок про те, що у заяві страхувальника товариство подало неправдиву інформацію, вказавши врожайність вищу, ніж за три попередні роки. Друга — гіпотетичні висновки про те, що на момент укладання договору страхування посіви озимих вже загинули.

Доводити необ'єктивність цих висновків немає сенсу. А самі представники страхової компанії від коментарів відмовилися.

Коментувати цю історію не буду і я. А від запитань не утримаюсь.

Чому НАСК «Оранта» не ініціювала припинення дії договору, якщо знала про складну ситуацію у сільському господарстві, а чекала внесення повної суми страхового платежу в сумі 54 тисячі гривень, що надійшла у квітні?

Чому на звернення керівництва ТОВ від 4 березня про настання страхового випадку працівники обласної філії «Оранти» приїхали та обстежили посіви тільки 25 березня? А представник головного офісу, до речі, приїхав лише 5 травня...

Нагадаю: у липні 2002 року прийнято постанову Кабінету Міністрів України «Про порядок та правила проведення обов'язкового страхування врожаю сільськогосподарських культур і багаторічних насаджень державними сільськогосподарськими підприємствами, врожаю зернових культур та цукрового буряку сільськогосподарськими підприємствами всіх форм власності». «Агротех» виконав її. Собі на біду?

Хто допоможе тепер голові товариства розрахуватися з банківським кредитом, який майже повністю використано на пересів застрахованих площ?

Чи далі буде?

Після відмови у виплаті страхового відшкодування до голови правління НАСК звернувся голова облдержадміністрації Олексій Гаркуша. До Прем'єр-міністра надіслано колективне звернення за підписом 658 хліборобів. Походило чиновницьким колом, втім до адресата так і не потрапило. Після цього конфлікт розглядають у Державній комісії з регулювання ринків фінансових послуг, де головує Віктор Суслов.

Як стверджує Юрій Корецький, на засідання комісії їхав з надією: нарешті все буде вирішено. А комісія надала відповідь, в якій фактично повторила мотиви відмови «Оранти». На запитання: «То що робити?» — Суслов, співчуваючи, порадив звертатися до суду.

Немає сумнівів, Корецький виграє справу, однак чекати рішення та його виконання дуже довго. А дні, які, за народною мудрістю, рік годують, спливають.

Останню надію Юрій Корецький пов'язує з тим, що на його біль відреагує Президент України, якому нещодавно надіслав листа. У ньому він так і пише: «Незважаючи на неналежні, м'яко кажучи, дії деяких посадових осіб, ми впевнені — правова держава у нас є, Президент у нас є, Конституція у нас є і майбутнє теж у нас є».

Хтось сумнівається?

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Кадри для Іванівки й Парижа

НАРОДЖЕНІ НЕЗАЛЕЖНІСТЮ

Херсонські опоненти театральної класики безнадійно програли. Тривалими оплесками й вигуками «біс» сприймали глядачі гоголівського «Ревізора» у постановці... викладача літератури.

Тим самим перший проректор Херсонського держуніверситету Олег Мішуков утвердив на професійному грунті любов до театру. Утім, сам Олег Васильович вважає, що йому просто повезло. Його хобі — література, наука, педагогіка, а тепер ще й театр — є водночас і професійним заняттям.

Доктор філологічних наук, професор, академік, заслужений працівник культури — обвішаний регаліями педагог і театрал вважає, що можливість «творити, що хочеш», йому забезпечила незалежна держава. У перші роки своєї діяльності та державної незалежності молодий викладач педінституту виступив з ідеєю створення при вузі академічного ліцею — закладу, де могли б розвинути себе в навчанні обдаровані учні.

Один з найперших в самостійній Україні ліцей належить до кращих освітніх закладів за результатами досягнень своїх вихованців на олімпіадах з різноманітних дисциплін. Кожен четвертий випускник Херсонського академічного ліцею отримує запрошення на навчання в провідних вузах не лише України.

А ось нинішнього вересня святкове дійство за участю університету спостерігатиме все місто — головним режисером ювілейних заходів, присвячених 225-літтю Херсона, призначено директора академічного ліцею Херсонського державного університету Олега Мішукова.

— Ростимо й навчаємо власних викладачів, учених, запрошуємо з інших вузів, щоб розширювати коло спеціальностей університету, — каже Олег Васильович. — Почали готувати фахівців з іспанської, італійської, турецької, польської, китайської. Наші перекладачі здатні працювати хоч в Іванівці, хоч у Парижі.

Він побував у 40 країнах світу, до того ж переважна більшість відвідин пов'язана з однією метою. А в московському МХАТі навіть виступає з лекціями — із «зарубіжки».

Автор семи монографій, двох підручників, та 150 наукових публікацій у шести зарубіжних країнах, Олег Мішуков мріє створити в Херсоні науково-дослідний центр. До речі, тему докторської дисертації ученого: «Історія русів» — у європейському контексті» зумовила незалежність.

Алла БРУСИЛОВА.

Херсон.

Будуй хату з лободи?..

ЧИТАЧ ЦІКАВИТЬСЯ

Під час прямої телефонної лінії з читачами «Голосу України» прозвучало запитання: наскільки реально в Рівному одержати житло? Це цікавить і тих десять тисяч мешканців обласного центру, які потребують даху над головою чи поліпшення житлових умов.
Справді, за словами деяких міських чиновників, час дармового житла минув, якщо, звичайно, ви не пільговик, чорнобилець чи працівник силових структур. У міському бюджеті бракує коштів на спорудження житла, тож можна простояти в черзі на його отримання до старості. Простіше розв'язати цю проблему тим, хто має бодай якийсь капітал. Бідним громадянам залишається одне: будувати хату з лободи.

До ріелтера чи в МЖК?

Виходить, що пересічний рівнянин може розраховувати лише на власні сили. Якщо має кошти, з допомогою агентств з нерухомості, або й без неї, може купити житло. Щоправда, останнім часом квартири в Рівному дуже подорожчали: якщо ще рік тому однокімнатна в середньому коштувала до п'яти тисяч американських доларів, то нині — сім і більше.

Але, як втішив начальник управління капітального будівництва Рівненського міськвиконкому Сергій Полоцький, не все так безнадійно. І дах над головою можна придбати. Скажімо, молодим сім'ям держава для цього надає кредит строком на тридцять років (обов'язкова умова: вік членів сім'ї — до тридцяти). Виконання державної програми контролює фонд молодіжного житлового будівництва. Торік за цією програмою стали новоселами 60 сімей, у нинішньому мали здати теж 60 квартир, до кінця цього року — ще 40. Але хотілося б, щоб масштаби такого молодіжного будівництва були більші, оскільки в такий спосіб одержати квартири прагне чимало молодих сімей.

Оживити довгобуди

— Ще років п'ять тому в Рівному було багато незавершених будинків, — розповідає Сергій Полоцький. — Кілька з них вдалося добудувати за різними програмами. Одна з них — завершення житла за дольових внесків. Їх розмір залежить від ступеня готовності будинку. Майбутній власник квартири в міру виконання будівельних робіт сплачує певні суми. Житло йому обійдеться дещо дешевше від того, що пропонують в агентствах з нерухомості.

— А якщо в людини забракло одразу всієї суми, що тоді? — цікавлюсь.

— Нині діє широка мережа банківських кредитів, у тому числі й на житло. Укладаємо з майбутнім власником квартири тристоронню угоду: клієнт—управління капітального будівництва—банк. Відкривається кредитна лінія. До речі, якщо у майбутнього власника бракує коштів, він може записати в угоді, що «начиння» у квартирі він бере на себе, і це здешевлює вартість житла.

Для багатих

У селах та райцентрах Рівненщини практично немає проблем з одержанням ділянки під забудову. Тож людина навіть із середнім достатком за кілька років зможе звести будинок. Звичайно, його розміри та комфортабельність залежать від величини гаманця.

Складніше бажаючим зайнятися індивідуальним будівництвом у Рівному, адже, щоб одержати ділянку під забудову, потрібно внести кошти на будівництво інженерних комунікацій у нових мікрорайонах. Бо, як кажуть у міськвиконкомі, коштів для цього в бюджеті немає. Мається на увазі — прокладання газопроводів, водогонів, електрифікація, благоустрій вулиць.

— Розмір такого внеску у різних мікрорайонах різний. Скажімо, у районі індивідуальної забудови по вулицях Б. Хмельницького—Буковинській забудовник має сплатити його у сумі майже 40 тисяч гривень, — каже Сергій Полоцький.

Зауважу, що такої суми вистачило б, щоб придбати однокімнатну квартиру у висотному будинку. Чи не великі розміри внесків стали причиною того, що так порідшали лави бажаючих звести індивідуальний котедж? На останній сесії Рівненської міської ради навели таку цифру: якщо раніше в черзі на отримання ділянки під забудову було 3070 осіб, то тепер — 1200. Хоча й сьогодні для цих потреб у Рівного є близько 300 гектарів землі. Тобто дозволити собі мати власний котедж можуть лише люди з великими гаманцями.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

ФОТОПОГЛЯД

Ті, кого приручаємо
Фото Юрія ПЕРЕБЕЄВА.

ЛИСТ ПРЕЗИДЕНТУ

Перерахували. Але несправедливо

Відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» і постанови Кабінету Міністрів № 1571 певній категорії громадян 2002 року має бути перераховано розмір пенсії. І все було б добре. Але середня заробітна плата у пенсіонерів, які пішли на пенсію до 1992 року, нижча. Відповідно зменшується й розмір пенсії. Коефіцієнти, за якими перераховують пенсії — справжня дискримінація. Вважаю, треба терміново скасувати цю несправедливість й ухвалити закон про встановлення мінімального розміру наукової пенсії не нижче за прожитковий мінімум. Для цього можна тимчасово обмежити максимальний розмір пенсій.

Валентин ТЕЛЕШЕВ, Олексій ПАКРИШ,
учасники Великої Вітчизняної війни.
Харків.

ПРОБЛЕМА

Паперовий авторитет

Я працював водієм 2-го класу на Ірпінському заводі торговельного обладнання. Спочатку зарплату видавали в повному обсязі, а з 2001 року керівництво чомусь почало виплачувати лише по п'ятдесят гривень. Після того, як на заводі стався вибух, унаслідок якого загинули три особи, виплата грошей припинялася взагалі, а потім мене звільнили. Звісно, жодних розрахунків не було здійснено, і я змушений був звернутися до суду. Суд постановив: підприємство має мені виплатити 1740 гривень. Але рішення так і залишилося грізним на папері. А директор глузує: куди хочеш — туди і звертайся, ніхто тобі не допоможе, бо на заводі немає грошей.

Валентин ІВЧЕНКО.
Ірпінь
Київської області.

Ми — не гості, не окупанти і не раби окупантів

ДУМКИ ВГОЛОС

Я — постійний читач вашої газети. Вона за формою і стилем дуже мені подобається. На її сторінках з'явилося більше матеріалів про історію, про розвиток і досягнення нашої культури, читаючи які починаємо розуміти, хто ми є. Адже тривалий час добре слово про себе і власний народ сказати не мали права. Нас одразу звинувачували в націоналізмі. На мою думку, націоналізм, в хорошому його розумінні, — це патріотизм. Почуття гордості за свій народ, за свою державу, за свій край, за місце, де ти народився, повинно бути притаманне всім мешканцям держави. З приводу володіння мовою дуже влучно висловився класик: особа, котра не володіє мовою народу, на землі якого мешкає, є або гість, або окупант, або раб цього окупанта.

Вважаю, що доки керівники держави не звернуть увагу на культуру, економіка з місця не зрушить. Ще в 60-ті роки на капіталістичному Заході говорили: «Від того, які кошти ми вкладаємо в культуру, залежить, які ми рахуємо гроші в банку». Часто доводиться чути: для того, щоб підняти рівень культури, необхідні великі фінансові вливання, а в першу чергу слід нагодувати людей. Але без культури не може сформуватися повноцінна особистість. Майбутнє покоління слід виховувати на прекрасному. Наприклад, в радіо- та теленовинах диктори спочатку повинні розповісти про події та досягнення в культурі, а потім уже про політику та економіку. Це не потребує додаткових коштів, але всі мають розуміти, що в нас культура на першому місці.

Ви запитаєте: хто я і чому так хвилююся про розвиток культури? Народився я 1938 року на Полтавщині в селі Варварівка Карлівського району. Село велике й красиве, і пишаюся тим, що звідти родом. Батьки були колгоспниками. Багато різних негараздів випало на їхню долю. В 1944 році батько загинув на фронті. Після війни ми з матір'ю залишилися на попелищі, пережили голод. У 1951-му після закінчення семи класів я пішов працювати в колгосп. Потім служив в армії, вчився в Полтавському музичному училищі по класу «вокал» та в Одеській консерваторії. Працював в Одеському театрі оперети, Харківському театрі опери та балету Об'їздив і облітав майже весь Радянський Союз. З 1978 року й донині викладаю вокал у Дніпропетровському музичному училищі. Не полишаю сцену і частенько виступаю у концертах...

Олександр МАНЖОС.
Дніпропетровськ.

НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ

Злодій на ім'я землетрус

Про цю пригоду мені розповів мій сусід. «Тої ночі, з суботи 31 серпня на неділю 1 вересня 1986 року, залишився вдома сам. Спати ліг, як у нас кажуть, разом з курми — дуже рано. Моєї дружини не було: вона акушерка, чергувала в пологовому будинку. Опівночі мене несподівано розбудили виразне підозріле рипіння дверей у прохідній кімнаті, де спав, і бряжчання склянок в суднику.

«Злодії!» — блискавкою майнула страшна думка, і я миттю зірвався на ноги, схопив праску, що лежала поруч на столику, і, тремтячи від страху, сховався за дверима.

Тим часом зарипіли й відчинилися ще одні двері ліворуч, а склянки в суднику забряжчали дужче. «Злодії оточують мене з двох боків!..» Та не встиг я про це подумати, як раптом все затихло. Минула хвилина, друга, п'ята... Вже час нарешті нападникам з'явитися мені на очі, але їх не видно. Я давно перестав тремтіти.

Невже це лише сон? Не може бути! Он хтось відчинив двері, я виразно чув, як вони рипіли, а склянки в суднику бряжчали. Адже не може це все само собою робитися... А якщо це якась вантажівка пронеслася нашою вулицею з такою швидкістю, що аж будинок затремтів?

З цією думкою обережно виходжу з-за дверей, вільною лівою рукою (в правій — праска) вмикаю світло. Ніде нікого немає. Вікна і надвірні двері зачинені. Стіни і стеля цілі. Обходжу всі кімнати, заглядаю у шафи, на горище — все на місці. Ніяких слідів пограбування. Тільки двері відчинені...

Не довіряючи самому собі, замикаю їх на ключ, кладу про всяк випадок праску під подушку, приймаю для заспокоєння ложку валеріанки, вимикаю світло і вкладаюся спати.

Прокинувся на другий день аж об одинадцятій годині (подіяла валеріанка) від сильного стуку в надвірні двері — повернулася дружина з роботи.

— Ти живий? — ледве переступивши поріг хати, накинулася вона на мене. — Цілу годину стукаю. Тебе не трусило цієї ночі?!

— А ти як знаєш?!

— А гадаєш, як у нас вночі був землетрус, то тебе обминув? У пологовому будинку всі двері повідчинялись, а посуд аж танцював у шафі. Та ми встигли вчасно вивести всіх жінок і дітей надвір, від'єднали всі електроприлади від мережі...

Мене аж у жар кинуло. Це ж так не второпати зі сну! Добре, що той землетрус на цей раз був несильний і тільки цим закінчилося...»

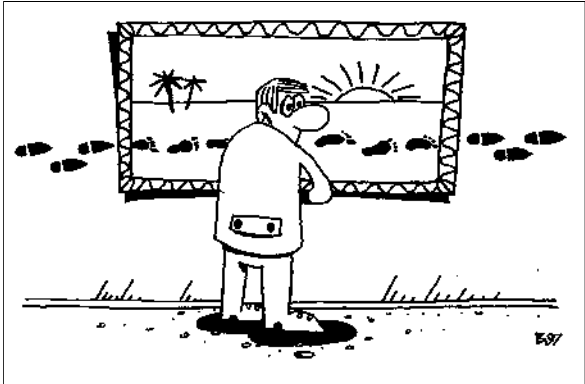
Наступної ночі ми з сусідом сиділи біля хати. При світлі з вікна ладнали снасті для риболовлі. Було напрочуд тихо. Раптом нашу увагу привернула якась незвичайна метушня і крик курей в курнику, до якого було метрів двісті.

— Чи не тхір, бува, вчинив переполох там? — запитав сусід, і ми, схопивши ліхтар, поспішили до курника. Всі кури, залишивши бантини, сиділи на підлозі. В цей час і відчули поштовх, який струсив землю. Птахи з криком вилетіли через відчинені двері надвір. Відчувши небезпеку, вони ніби намагалися сповістити про це нас і водночас знайти порятунок.

Передбачають землетрус, кажуть, й інші живі істоти, але я цього не спостерігав. Знаю тільки, що на випадок землетрусу треба не ховатися за дверима, як це зробив спросоння мій сусід, а негайно одягнутися, взяти документи, ліхтарик, харчі й медикаменти. А також відключити в домі всі електроприлади і вимкнути газ. Треба вийти подалі від будинку, не запалювати сірників, не торкатися проводів. І найголовніше, треба бути готовим дати раду не лише собі, а й іншим.

Іван БЕЗРУЧКО.
Кельменці
Чернівецької області.

УСМІХНІТЬСЯ

Мал. Віктора ПОПОВА.

Освіта і наука: зміни в законодавстві необхідні!

Україна 1 вересня святкувала День знань. Майже 10 мільйонів школярів, студентів, вчителів і викладачів прийшли вчора до навчальних закладів.
*Що потрібно зробити законодавцям, виконавчій владі для вдосконалення системи освіти? Про це роздуми голови Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти **Станіслава НІКОЛАЄНКА.***

Початок XXI століття ознаменував кардинальні зміни в розвитку людської цивілізації. Серед них — глобалізація світової економіки, значне підвищення ролі знань, вихід на новий рівень технологій, особливо інформаційних, що докорінно впливають на біосоціальну природу людини, розбудову глобального інформаційного простору, який дає можливість вільного доступу до отримання інформації. Всього цього можливо досягти, лише маючи сучасне, дійове і якісне законодавство.

Практика реалізації нормативно-законодавчих актів та методологічних основ освіти і науки свідчить, що в країні є серйозні суперечності між задекларованими цілями в Конституції і законах та реальними кроками виконавчої та законодавчої влади щодо їх втілення. Часто-густо, на жаль, і парламент України демонструє непослідовність, коли норми одного закону суперечать іншому, або одним законом зупиняються положення інших. Йдеться, зокрема, про призупинення Законом України «Про державний бюджет» на той чи інший термін низки положень законів «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про вищу школу», «Про позашкільну освіту», «Про інноваційну діяльність» тощо.

Гальмує виконання положень Конституції, законодавства про освіту та науку недосконалість політичної системи України. Гілки влади не взаємодіють у процесі розробки, прийняття і реалізації законів, а часто перекладають політичну відповідальність одне на одного. Президент інколи безпідставно накладає вето на закони, що сталося із законами «Про шкільну освіту», «Про внесення змін до Закону про профтехосвіту», змін до ст. 24 Закону «Про наукову і науково-технічну діяльність».

Та, незважаючи на наявні істотні недоліки, слід зазначити, що національна система освіти і науки функціонує в певному правовому просторі, який ґрунтується на законах прямої дії. Активна й цілеспрямована діяльність Верховної Ради України, уряду сприяли тому, що за порівняно короткий час Україна стала чи не єдиною з країн СНД, в якій практично завершено формування законодавчої бази освітньої та науково-технічної галузей.

Проблеми практичного застосування законодавства про освіту

в школі…

Слід зазначити, що в школі за роки незалежності урядом, Президентом, профільними міністерствами прийнято також низку підзаконних актів, які регулюють діяльність установ освіти і науки, захист інтелектуальної власності, сферу інформаційно-комунікаційних технологій. Так, 2001 року відбувся II Всеукраїнський з'їзд працівників освіти, учасники якого детально проаналізували становлення національної системи освіти в Україні за роки незалежності, обговорили стратегію її подальшого вдосконалення. Делегати з'їзду схвалили Національну доктрину розвитку освіти. На виконання цього рішення Кабінет Міністрів розробив низку відповідних заходів, зокрема затвердив програму «Вчитель», програму розвитку позашкільних навчальних закладів на найближчі шість років тощо.

Об'єктивний аналіз свідчить: за певних політичних змін та подальшого вдосконалення системи влади є підстави констатувати, що в Україні може функціонувати достатньо розвинена та розгалужена самобутня модель освіти.

Надзвичайно прогресивним кроком парламенту за останні роки слід вважати внесення змін і доповнень до Закону України «Про освіту» в 1996 році, зокрема до ст. 6 стосовно обов'язковості та безоплатності здобуття повної загальної середньої освіти у державних і комунальних навчальних закладах. Адже починаючи з 1991 року, коли в Україні обов'язково була лише базова (дев'ятирічна) освіта, щорічно майже 70 тисяч неповнолітніх не ходили до школи, профтехучилищ чи технікумів, не працювали. Ця ситуація призвела до зростання кількості правопорушень, бездоглядності, інших антисоціальних явищ. Поява цієї норми у тексті освітянського закону сприяла її закріпленню в ст. 53 Конституції України.

На основі Закону України «Про загальну середню освіту», схваленому Верховною Радою у 1999 році, в Україні розпочався перехід на дванадцятирічний термін здобуття повної середньої освіти. Запроваджено підсумкову атестацію випускників основної старшої школи, реалізується механізм атестації, ліцензування та акредитації навчальних закладів. Законодавчо врегульовано діяльність приватних шкіл.

Завдяки вчасному прийняттю Закону «Про дошкільну освіту» 2001 року вдалося зупинити безпідставне закриття і ліквідацію дошкільних навчальних закладів. Сільські відомчі дитячі садки передано до комунальної власності із збереженням їхнього статусу.

Запровадження ст. 10 Конституції України, законів України «Про освіту» та «Про мови» сприяло позитивним зрушенням в утвердженні української мови як державної. На сьогодні 4,6 млн. учнів (75 відсотків загальної кількості) загальноосвітніх навчальних закладів здобувають середню освіту українською мовою. Є певні здобутки в розвитку мов національних меншин. Українські школярі мають можливість навчатися, крім української і російської, угорською, румунською, молдовською, польською, кримськотатарською та іншими мовами.

В Україні — єдиній із країн СНД, крім Росії — за роки незалежності створено комплекс підручників (понад 700 навчальних книжок).

Проте об'єктивний аналіз свідчить, що реалізується законодавство про освіту і науку не так, як хотілося б.

Зокрема, рік виконавча влада грубо нехтує ст. 61 Закону «Про освіту», згідно з якою частка національного доходу, яка спрямовується на освіту, повинна становити не менш як 10 відсотків (за оцінками вчених-економістів, майже 8 відсотків) внутрішнього валового продукту. Фактично останні роки ця цифра ніколи не була більша за 3—5 відсотків.

На наш погляд, треба визначати відсоток бюджетних асигнувань на освіту від внутрішнього валового продукту, а не від національного доходу. Аналіз свідчить, що слід виділяти 10 відсотків, тому що в світі на освіту витрачається майже 2,7

трильйона доларів за загальних обсягів світового валового національного продукту в 27 трильйонів доларів. Водночас США в останні роки XX століття витрачали 16, Німеччина — 12, Франція — 16, Фінляндія — 7,2 відсотка від валового національного продукту.

Серйозною проблемою для молоді, майбутнього України є доступність середньої освіти. Значна частина місцевих рад, державних адміністрацій грубо нехтують статтями 6, 30, 32, 33 Закону «Про загальну середню освіту» про здобуття повної середньої освіти на рівні, що не нижче Державного стандарту загальної середньої освіти. Практика вимагає посилення державного контролю, введення адміністративної відповідальності керівників місцевої влади за нехтування вимогами закону.

Низьким залишається соціальний захист педагогічних працівників. Починаючи із 1997 року виконавчою владою, урядом грубо нехтується стаття 57 Закону України «Про освіту», зокрема в частині встановлення середніх посадових окладів, що не нижчі від середньої та подвійної заробітної плати працівників промисловості. Загальний борг вчителям і викладачам тільки за пунктами 8—10 ст. 57 України «Про освіту» за минулі роки становить майже 5 млрд. грн.

Гострою залишається проблема забезпечення сільських педагогів безоплатними комунальними послугами.

Нині в парламенті розглядається проект закону про визнання внутрішнім державним боргом коштів, які не було вчасно сплачено педагогам відповідно до ст. 57 Закону України «Про освіту».

Потребує уваги виконавчої влади і реалізація Закону України «Про позашкільну освіту», зокрема ст. 18 стосовно наповнюваності навчальних груп, організації індивідуального навчання, про тижневе навантаження педагогів тощо.

Верховною Радою вивчається питання про внесення змін до пункту 5.1.2 статті 5 Закону України «Про податок на додану вартість» про звільнення від оподаткування виробництва технічних засобів навчання.

Вкрай потрібні також зміни до Закону України «Про місцеве самоврядування», які чітко регламентували б порядок забезпечення підвезення 247 тисяч дітей і вчителів з дому до шкіл у сільській місцевості.

…у профтехучилищах

Гострою проблемою залишається практична реалізація законодавства стосовно підготовки робітничих кадрів, зокрема Закону України «Про професійно-технічну освіту». Адже проблеми підготовки висококваліфікованого, професійно-мобільного робітника нині актуальні в усьому світі. Не випадково вони були в центрі уваги міжнародного конгресу в Сеулі 1999 року.

Ухвалення 1998 року Закону України «Про професійно-технічну освіту» мало надзвичайно прогресивне значення для збереження і розвитку системи професійно-технічної освіти.

За вісім останніх років у країні безпідставно вилучено приміщення та закрито понад 200 навчальних закладів, у результаті чого десятки тисяч юнаків та дівчат, викладачів, майстрів викинуті на вулицю. Тільки в Києві закрито 16 профтехучилищ. У статтях 49 та 50 Закону України «Про профтехосвіту» чітко закріплено, що майно цих навчальних закладів може вилучатися державою лише за умови подальшого його використання саме на розвиток професійно-технічної освіти, а професійно-технічні навчальні заклади фінансуються із державного бюджету.

Оновленню діяльності навчальних закладів системи профтехосвіти сприяв Закон України «Про освіту», зокрема ст. 40 та 41, які встановили нові види навчальних закладів — вищих профтехучилищ, художніх училищ, професійних центрів тощо.

Негативно позначається на функціонуванні системи профтехосвіти неврегульованість у Законі України «Про профтехосвіту» функцій органів державного управління галуззю. Незважаючи на положення ст. 6 цього закону про наявність в Україні спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері професійно-технічної освіти та органів управління профтехосвітою в областях та АР Крим, містах Києві та Севастополі, виконавча влада не створює самостійних структур управління, передорučивши ці функції Міносвіти і науки та облуправлінням освіти. В результаті 960 державних та 1500 навчальних закладів інших форм власності системи профтехосвіти залишаються без належної уваги, необхідного матеріально-технічного, науково-методичного та кадрового забезпечення. Незважаючи на те, що в Академії педагогічних наук України створено і діє відділення профтехосвіти, спеціального науково-дослідного інституту проблем профтехосвіти досі не створено.

Не враховується особливість системи профтехосвіти, яка нині повинна бути ближчою до виробництва, ринкової економіки держави, інтегруватися у виробництво. Тому потрібні зміни до Закону України «Про профтехосвіту», які передбачали б нову державно-громадську модель управління системою із широким залученням підприємницьких структур.

Лише факти. Взимку та навесні 2003 року від мережі електрозабезпечення було від'єднано майже 200 профтехучилищ, річний дефіцит фінансового забезпечення сягнув 150 млн. грн. За останні п'ять років із 368 найменувань підручників та посібників було видано лише четверту частину. На кінець 2002—2003 навчального року в педагогічних колективах закладів профтехосвіти не вистачало майже п'ять тисяч майстрів та викладачів. Прикрим є те, що уряд, зокрема Мінекономіки, Мінпромполітики, Мінагрополітики, Мінпраці, досі не можуть спрогнозувати, скільки і яких робітничих професій потрібно для держави.

На спеціальних парламентських слуханнях у червні ц. р. Верховна Рада України на новій методологічній базі підійшла до розв'язання ключових проблем, зокрема, профтехосвіти. Було підтримано закон про зміни до низки законодавчих актів з питань профтехосвіти. Норми закону спрямовані на поліпшення взаємодії профтехучилищ із базовими підприємствами, направлення ними частини прибутку на розвиток навчальних закладів, введення нових типів навчальних закладів — технічних ліцеїв, центрів профтехосвіти, надання їм можливості поряд з вищими училищами права готувати молодих спеціалістів. Віднині в областях передбачено створення координаційних центрів — міжгалузевих рад з питань профтехосвіти.

Внесено зміни до законів про оподаткування прибутку підприємств, які дали змогу вважати навчально-виробничу діяльність неприбутковою а отже, неоподатковуваною; до Закону України «Про електроенергетику», що дало можливість навчальним закладам не сплачувати штрафи в п'ятикратному розмірі за перевищення лімітів споживання електроенергії; до Закону України «Про оподаткування власників транспортних засобів», які звільняють від цього податку профтехучилища. Відповідні зміни до Бюджетного кодексу, Закону України «Про Державний бюджет на 2003 рік» дозволили ПТУ залишити доходи від оренди приміщень, вперше надане право місцевим бюджетам фінансово допомагати цим закладам, тобто фінансувати їх з декількох бюджетів.

Внесені зміни до Земельного кодексу забороняють приватизувати землю профтехучилищ.

…у вищій школі

Недотримання виконавчою владою низки статей законів України «Про освіту» (статті 57 та 61), «Про вищу освіту» (статті 64 та 65) стосовно фінансування вузів, обмеження самостійності в проведенні фінансово-господарської діяльності, невиправдано низька заробітна плата викладачів, відсутність необхідного науково-методичного забезпечення, моральне падіння в суспільстві призвели до серйозних кризових явищ у вищій школі. Вона відстає від потреб сьогодення, виробництва, в ній накопичуються такі негативні тенденції, як зниження якості навчання та посилення бездуховності в студентському середовищі. Більша частина навчального обладнання вузів застаріла, 40 відсоткам студентів не доступні комп'ютери, двом третинам — система Інтернет.

Спроби багатьох керівників університетів поліпшити фінансово-економічне становище вузів шляхом комерціалізації навчального процесу дещо стабілізували ситуацію, але сприяли застосуванню поборів, хабарництва, згортанню науково-дослідних, дослідно-конструкторських робіт. Чиновники відмовилися від контролю за виконанням держзамовлення на вступ до вузів III та IV рівня акредитації. Так, за даними Держкомстату України, в 2002—2003 навчальному році на перші курси вузів було прийнято майже 66 тисяч студентів, що майже вдвічі менше, ніж це вимагає ст. 64 Закону України «Про вищу освіту» та відповідні постанови Кабінету Міністрів.

Відсутність необхідного державного фінансування, попиту на науково-технічні розробки тощо призводить до згортання науково-дослідної діяльності у вищій школі, зниження якості навчання, гонитви за нарощуванням обсягів платного навчання. Так, у бюджеті вищої школи в 2003 році частина власних коштів вузів перевищила 50 відсотків. Верховна Рада України в червні 2003 року була змушена внести зміни до пункту 1 Прикінцевих положень Закону України «Про вищу освіту», згідно з якими введення частини четвертої статті 23 цього Закону про обмеження платного навчання перенесено з 2003 на 2005 рік. На нашу думку, якщо держава найближчим часом не відновить адекватне фінансування університетів, то це призведе до їх акціонування, корпоратизації, приватизації з непередбачуваними наслідками. Про бажання декого з урядовців, підігріте західними радниками, здійснити ці кроки свідчить той факт, що протягом 2002 та 2003 років під час прийняття законів України про державний бюджет весь час пропонується перевести вузи III та IV рівня акредитації із статусу бюджетних організацій у статус отримувачів бюджетних коштів. Цей крок у разі його запровадження завдасть непоправної шкоди вищій школі, особливо технічним, технологічним та педагогічним навчальним закладам, які значною мірою визначають науково-технічний прогрес у державі.

Вузьким місцем у житті вищої школи є правова неврегульованість, недосконалість фінансово-господарської діяльності, прирівнювання вузів (зокрема, і державних) під час сплати податків до комерційних структур.

Слід зазначити, що теоретико-методологічне забезпечення економічної діяльності вищої школи за наявності значної кількості юридичних і економічних університетів в Україні є досить недосконале, воно потребує проведення комплексних досліджень. За позитивний приклад методологічного підходу до розробки відповідних законодавчих актів можна було взяти закон про внесення змін до законодавства з питань профтехосвіти, про який йшлося вище.

Істотної правової допомоги чекає вища школа у встановленні взаємостосунків із підприємствами. Йдеться про внесення змін до Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств», згідно з яким слід встановити, що кошти, які витрачаються на підготовку кадрів, належать до прямих витрат підприємств і не оподатковуються.

На нашу думку, доцільно внести зміни до Бюджетного кодексу, які дали б змогу вузам у межах статутної діяльності самостійно використовувати кошти, отримані науково-педагогічними колективами від наукової роботи, платних освітніх послуг. Слід звільнити від оподаткування прибуток від навчально-виробничої та наукової діяльності університетів. Потребує вивчення питання звільнення від оподаткування податком на додану вартість виробництва засобів навчання.

Актуальним є питання змін порядку фінансування державного замовлення. Гадаю, слід відмовитися від нинішньої практики фінансування вузів за розміром площі, об'ємів навчальних приміщень. Фінансування державного замовлення мусить бути залежним від кількості студентів, які навчаються, диференційованим залежно від конкретної спеціальності. Розмір відповідного бюджетного фінансування повинен забезпечити нормальну діяльність вищого навчального закладу.

Особливої уваги потребує розробка змін до Закону України «Про вищу освіту» в частині оплати праці науково-педагогічних працівників, диференціації її залежно від вкладу викладача, якості його роботи.

Нагальним є також внесення змін до статей 34, 36 та 37 цього закону щодо посилення студентського самоврядування в навчально-виховному процесі, представництва студентства в дорадчих органах та органах самоврядування, у вченій раді.

Великої уваги потребує проблема соціального захисту студентства, його підтримка з боку держави. Напевно, це міг би бути закон України.

Практика засвідчила гостру потребу внесення корективів у ст.39 закону щодо обрання, затвердження та звільнення з посади керівника навчального закладу. Стаття досить прогресивна, вона дає змогу значно омолодити керівний склад вищої школи. Введення вікових обмежень для кандидатів на посаду ректора сприяло цим процесам. Проте слід законодавчо встановити порядок звільнення ректора, граничний термін проведення виборів тощо.

(Далі буде).

Загальний борг вчителям і викладачам за минулі роки становить майже 5 млрд. грн.

ОСВІТА: БЕЗ РОЖЕВИХ ОКУЛЯРІВ

Від ведучого

Учора, шановні читачі, ми відсвяткували День знань. А до цього і школа, і вузи, і наша рубрика: «Освіта: перерва на реформи» були на канікулах. Тепер до роботи! Не можна не помітити і не оцінити зусиль педколективів з підготовки освітніх закладів до нового навчального року. В них ще довго не вивітрюватиметься дух порядку і оновлення.

Реалії вимагали і зміни назви нашої суперрубрики. Тепер вона називається: «Освіта: без рожевих окулярів».

Отже, запрошуємо вас, читачі, до плідної співпраці. Погляньмо на загальноосвітню і вищу школу очима зацікавлених, а не байдужих громадян незалежної країни. Від цього залежить, як швидко і продуктивно йтимуть реформи в освіті.

Міністр правий: профільному навчанню бути!

Я ВАМ ПИШУ...

Спочатку хочу подякувати вам за цікаву змістовну газету, яку ми читаємо з великим задоволенням. Ви ведете дискусію з питань реформування освітянської системи. Це й спонукало мене написати вам листа. Ця тема особливо актуальна нині. Уважно перечитав матеріал «круглого столу» «Давайте знімемо рожеві окуляри...»

Я, учень десятого класу, вважаю, що основною проблемою нашої школи є неконкретне навчання.

Міністр освіти каже: «Якби вчитель працював конкретно, наприклад, на старший клас, то це одразу підняло б рівень викладання... Ми передбачаємо, що старша школа буде профільною,.. це будуть ліцеї різного спрямування». А ось слова народного депутата України Станіслава Ніколаєнка: «... у школі різні діти: комусь подобається техніка, іншому — математика».

Цілком згоден з учасниками «круглого столу».

Я працюю в конкретному напрямі — юриспруденції. Протягом року займаюсь з науковим керівником — провідним юристом міста, пишу наукові роботи тощо. Мета — підготуватися до олімпіад, успішно виступити. Цього року, приміром, брав участь в обласній та республіканській олімпіадах. Здавалося б, усі мають бути задоволені, але то лише здавалося...

Приходжу до школи, а тут треба усіх наздоганяти, здавати нескінченні заліки... Повинен сидіти і вивчати математику, фізику та інші предмети. Краще б я ці кілька тижнів присвятив улюбленій справі. А якщо брати до уваги той факт, що мій навчальний заклад один із кращих в місті, то викладають в нас, наприклад, математику не на базовому рівні, а дещо поглиблено. А часу в мене на отаке вивчення, зрозуміло, бракує: вже готуюся до вступу до юридичної академії. Ось і оцініть ситуацію, в якій опиняються, впевнений, чимало ровесників, які серйозно ставляться до свого майбутнього.

Якщо я обрав свій профіль, навіщо мені такі муки, якщо, наприклад, математику я взагалі ненавиджу (але, зазначте, я не відмовляюся її вивчати, просто мені вона не потрібна в такому обсязі).

Тому я переконаний: профільному навчанню — бути! Його вже давно треба було запровадити.

І повірте мені, якщо 10—20 років тому таке, вибачте, «стадне» навчання школу, учнів, батьків, вчителів задовольняло, то тепер — ні.

А ще я хочу висловитися про проблему поваги до особистості. Є випадки приниження учнів учителями (це набагато частіше, ніж навпаки), тому що вчитель відчуває владу над дитиною. А чому так? У школі дитину можуть принизити, нею керують, як завгодно. А хіба «дитина» і «людина» це різні поняття?! І тут починати треба з вчителя, тому що переконаний, який вчитель, така й дитина. І якщо вчитель з повагою ставиться до особистості, то, впевнений, конфліктів не буде. Але це вже суто педагогічні питання. Про них — наступного разу. Якщо час знайдеться для роздумів на папері.

Юрій МАТАТ, учень гімназії № 47, переможець республіканської олімпіади з правознавства, постійний читач.

Харків.

Від ведучого. *Відвертість нашого юного читача треба тільки вітати. Сподіваюсь, йому за це нічого не буде. Юнак порушив дві архіважливі проблеми — профільне навчання і стосунки в стінах школи.*

А що ви, читачу, думаєте з цього приводу? Чи не надто категоричний десятикласник? А, може, самовпевнений?

ФОТОФАКТ

Тридцять років очолює Григорій Олександрович Коломієць столичну спеціальну загальноосвітню школу-інтернат № 25.

На знімку: начальник Головного управління освіти і науки міськдержадміністрації Борис Жебровський (ліворуч) і Григорій Коломієць біля шкільного ставка, де діти вирощують коропів і карасів.

Фото з архіву «ГУ».

ЩОДЕННИК

І сади... картоплю

На освітянську конференцію не прийшов жоден із керівників Львівської міської влади.

У педагогічних колах визріває ідея референдуму. Вчителі розчаровані нейтральною позицією влади стосовно їхніх соціальних проблем. Вони вважають несправедливим те, що під час формування бюджету на 2003 рік не було закладено коштів на відшкодування боргів освітянам. Середня зарплата учителя становить 276 гривень, а відтак йому нічого не залишається, окрім як... садити картоплю паралельно із «зернами вічності». І судитися.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

І правнук з хімією на «ти»

УНІКУМ

Сергій навчався у звичайній школі районного центру на Луганщині, але своїми знаннями він випередив однолітків спеціалізованих шкіл, студентів престижних вузів і переможців конкурсів міжнародного статусу. На 35-й Міжнародній олімпіаді з хімії, яка нещодавно проходила в Греції, сімнадцятилітній Сергій Ковальов здобув абсолютну перемогу і єдиний серед чотирьох представників України одержав золоту медаль.

«Хімічити» Сергійко почав із семи років, тільки-но зрозумів властивість селітри. Ще навчаючись у першому класі, він з точністю обчислював кількість порошку, за якої саморобна «бомба» вибухала з особливим ефектом. До його здібностей учителі й батьки ставилися без захоплення, оскільки досліди, які проводив хлопчик, були з розряду небезпечних, заборонених і карних. Тому потиличники за свої забавки Сергійко діставав частенько.

Сьогодні вчитель хімії Лідія Білошапко говорить про свойого учня не просто як про талановиту людину, а як про майбутнього вченого, що обов'язково здивує світ. Сергій до цього готується вже сьогодні. Він, наприклад, дуже добре володіє англійською і німецькою мовами, тому всі наукові праці, серйозні книги, що дістає для нього вчитель, читає мовою оригіналу. У Сергія просто унікальна пам'ять. Комп'ютера в нього немає, зате є в хлопця домашня лабораторія. Її кілька років тому побудував батько, а школа допомогла обладнати. Не можна сказати, що досліди завжди проходять дуже гладко. Бувають, зрозуміло, і так звані позаштатні ситуації, про які свідчать різнобарвні відмітини на стінах лабораторії. Саме в один із таких випадків юний хімік одержав речовину незвичайної властивості, яку ніхто з фахівців не може визначити. Продовжити досліди Сергій не може через примітивність обладнання своєї лабораторії і брак потрібних реактивів. Хлопець мріє, що, ставши студентом і одержавши доступ до сучаснішої лабораторної бази, він продовжить свої досліди. І, як знати, може, це буде світове відкриття. А взагалі своє майбутнє Сергій пов'язує з органічним синтезом у фармації і розробкою нових лікарських препаратів.

До речі, прадід Сергія — Семен Ковальов — був одним із провідних фармацевтів Російської імперії. У Києві він керував Південноросійським товариством торгівлі аптекарським товаром і без його санкції жодні ліки в Україні не продавали.

Цього року Сергій закінчив школу. Звісно, талановиту молоду людину хотіли б мати студентом усі українські вузи, але доки їхні керівники думали, як зараховувати студента (на загальних підставах чи поза конкурсом), ректор Московського державного університету спеціальним наказом оголосив Сергія Ковальова студентом свого вузу і вирішив усі фінансові та пов'язані з громадянством питання.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Щодня на майдан Побачень

На радість дітям завершено реконструкцію середньої загальноосвітньої школи № 12, що збудована 1898 року. Колись тут була чоловіча гімназія, потім реальне училище. До останнього часу школа працювала без спортзалу та їдальні. А нинішній навчальний рік розпочне як повноцінний заклад. До того ж у статусі україномовної гімназії.

Міська влада готує ще один приємний та неординарний подарунок. Поряд з гімназією зводять фонтан, а місце навколо нього оздоблюють затишними куточками відпочинку. Тут невдовзі відкриється загальноміський молодіжний майдан Побачень.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

НАМІРИ

Козаками стануть!

У Тернополі плановано відкрити козацький ліцей. Потреба в спеціалізованому козацькому навчально-виховному закладі була давно, та бракувало коштів. Утримуватимуть його за рахунок бюджету і спонсорів—прихильників козацької ідеї. У ліцеї готуватимуть кадри для навчання в спеціалізованих вузах військові і пожежники.

Марта ЛІТИНСЬКА.

Тернопіль.

ДЖЕРЕЛО ЗНАНЬ

Пишемо і видаємо

Сотні книг десяти видавництв Житомирщини було представлено на виставці, що стала творчим звітом за роки незалежності України. Про те, що нині вже немає культурної «провінції», свідчать видання, які обласне відділення Українського фонду культури відзначило цього року преміями імені Лесі Українки та дипломами. Це, зокрема, двотомник літературознавця Станіслава Пультера «Поліський дивосвіт. Література рідного краю: Житомирщина», книжки батька й сина Михайленків «Вожді — правителі України» та І. Кульбіди «Україна і Росія. З історії міжнародних відносин». На виставці було багато і художніх видань. Серед них справді унікальні, такі як «Гисторія Г. Грабянкі. Летопись краткій».

Найбільші тиражі у краєзнавчих видань, підготовлених активістами Товариства дослідників Волині: за ними учні в школах області вивчають географію й минуле малої батьківщини.

Олексій КАВУН.

Житомир.

ПІДВОРІТТЯ

Дітям — морозиво!

На початку нового навчального року, за міліцейською статистикою, трапляється найбільше хуліганських вчинків, пограбувань, інших правопорушень у підлітковому та молодіжному середовищі. Попередити цей спалах має на меті голова облдержадміністрації Валентин Мельничук.

Головам райдержадміністрацій, міськвиконкомів та правоохоронцям доручено організувати перевірки суб'єктів підприємницької діяльності, які торгують спиртними напоями і тютюновими виробами поруч з навчальними закладами і місцями масового відпочинку. В разі виявлення правопорушень суб'єкти торгівлі штрафуватимуть у розмірі 1700 гривень, а повторно — 3400 гривень. У мікрорайонах поруч з навчальними закладами запроваджене спільне патрулювання правоохоронців і представників громадськості.

Владислав САВЕНОК.

Чернігів.

УСМІХНІТЬСЯ!

Ранок 1 вересня. Батько тягне сина, який щосили опирається, до школи.

— Одинадцять років, — верещить Вовчик. — За що?!

Ведучий рубрики Іван ІЛЛЯШ.
Тел.: (044) 454-88-52.

Державна премія — за врятовані життя

Її отримала група пластичних опікових хірургів, розробивши унікальну систему лікування. Серед лауреатів — лікар з Хмельниччини В'ячеслав Таран

ЕЛІТА НАЦІЇ

Це сьогодні В'ячеслав Михайлович називає себе людиною державною. Ну як інакше, адже і посада в нього така —начальник Хмельницького обласного управління охорони здоров'я. А ще тільки-тільки привіз зі столиці диплом лауреата Державної премії в галузі науки і техніки.

Ми разом розглядаємо з цікавістю і новенький диплом, що ще пахне фарбою, і значок лауреата. «Виявляється, він зроблений із золота», — пояснює В'ячеслав Михайлович, і в інтонаціях його відчувається справжня гордість. Не за коштовну золоту медаль, а за те, що його праця стала корисною для всієї держави.

Адже на здобуття такого звання висунули свої роботи майже два десятки наукових колективів. Але комісія, до складу якої входило вісімдесят академіків, усетаки віддала перевагу роботі п'ятьох опікових хірургів, котрих об'єднав у справжній творчий колектив головний опіковий хірург країни М. Повстяний. У цьому квінтеті Таран зіграв одну з головних партій.

До своїх нових регалій і посад лікар тільки звикає, бо ще зовсім недавно був звичайним хірургом-практиком з опікового відділення обласної лікарні. Робота тяжка і буденна — операції, перев'язки, огляди, і знову перев'язки, операції...

Коли зачіпаєш тему про наукову роботу, В'ячеслав Михайлович просто запалюється. Ось уявіть собі хворого з тяжкими опіками. Йдеться не про слід від гарячої праски чи випадково пролитого на руку окропу, а про тих, кого врятували після вибуху метану в шахті чи винесли з палаючого дому... Тіло людини перетворюється на суцільну відкриту рану.

Як її традиційно лікували? Щоденними перев'язками. Бинти накладали на омертвілі тканини, а потім зривали їх. І так доти, доки не діставалися до живих клітин. Лише тому, кому вдавалося пройти цей жахливий етап, що затягувався на довгі тижні й навіть місяці, потім заліковували живі рани.

Усе лікування було надзвичайно тяжке й болісне. Бували випадки, коли навіть за некритичних площ опіків людини не вдавалося врятувати життя. Адже метод не міг уберегти хворого від інтоксикації, котра проходила в організмі.

— А в нас у відділенні, уявіть собі, навіть не було апарату для наркозу, — пригадує В'ячеслав Михайлович. — Не думаю, що це було тільки від бідності медицини. Скоріше, від байдужості медичних чиновників. Скільки я ходив по кабінетах, просив, благав, розказував про те, який досвід у світі. Ми ж були аж ніяк не бідніші від, скажімо, африканських країн, і наші хворі заслуговували якщо не на краще, то хоча б на таке саме лікування. А у відповідь чув лише: то якось переб'ється — перебудете, то грошей нема, то є інші важливіші питання...

А як пояснити людині, котра вмирає від болю, що може бути щось важливіше за її страждання і життя?

Таран не пояснював. Він просто лікував. Хоч

як дивно, але за найсучасніших розробок медицина залишається доволі консервативною галуззю. Мало кому спадало на думку змінити щось кардинально і в галузі пластичної хірургії. А от В'ячеслав Михайлович зі своїми однодумцями вирішив, що принципи підходу під час лікування опіків мають бути прямо протилежні існуючим.

— Потрібно не чекати, поки організм відторгне усі мертві тканини, а допомогти йому в цьому оперативним шляхом. Те, що природа робить сама довго і болісно, пластичний хірург може зробити значно швидше, —пояснює своє відкриття лікар.

Не вдаючись у тонкощі справи, варто лише пояснити, що запроваджені операції не тільки значно скоротили термін лікування, а й дали шанс на життя тим, хто раніше вважався безнадійним. Тільки-но людину виводили із опікового шоку, її одразу відправляли не у перев'язочну, а на операційний стіл.

Ті перші операції були найважчі. Не тому, що бракувало досвіду — Таран пройшов школу, стоячи за одним операційним столом з кращими лікарями світу — а тому, що весь час потрібно було доводити всій рутинній системі, що не можна стояти на місці, що тільки пошук, нехай і ризикований, дасть бажані результати.

Обраний шлях виявився і справді вдалий. Метод хмельницьких лікарів почав швидко розповсюджуватися по всіх лікарнях. Але паралельно народжувалася ще одна проблема: як заживити рану, що виникала після операції? Відкритим залишався не звичайний хірургічний рубець, а десятки і сотні квадратних сантиметрів живих тканин. Чим їх закрити, як лікувати?

Ось тоді й звернувся В'ячеслав Михайлович до свого давнього приятеля, професора Тернопільської медичної академії, В. Бігуняка: «Шукай-но, Володю, замінник шкіри». Сказав так просто, наче й справді можна було взяти шматочок білого паперу і ним прикрити рану. Але правду кажуть, що все геніальне — найпростіше.

І Володимир Васильович знайшов. Що б ви думали? Шкіру. Свинячу. Вчені давно дослідили, що організми людини і свині дуже подібні. Отож ідея виготовити зі свинячої шкіри ксенотрансплантат була не такою вже божевільною. Зрозуміло, на її втілення знадобився не один день. Адже йшлося не про окремий випадок, а про те, щоб зробити таку трансплантацію щоденною практикою. А коли так, то потрібна була ціла індустрія з виготовлення таких замінників. І її створили. Сьогодні тернопільські лікарі постачають необхідними матеріалами усі опікові відділення країни. Метод, котрий ще кілька років тому видавався просто революційним у практиці опікових хірургів, сьогодні став щоденною практикою.

Саме за цю розробку нових методів діагностики і раннього хірургічного лікування глибоких опіків та їх наслідків В. Таран і його колеги були удостоєні цьогорічної Державної премії. Зауважте, не за те, що самі стали висококласними хірургами, котрі повернули до життя сотні й тисячі тяжких хворих, а за те, що змогли передати новий досвід лікування усім своїм колегам. Те, що недавно було невідомо лікарям опікових відділень, сьогодні стало системою і практикою.

Таран не приховує, що таким шляхом уже не один рік ідуть лікарі європейської медицини. Але для нас ці технології чомусь залишалися закритими. Треба було кільком ентузіастам об'єднати зусилля, аби зробити цей прорив.

Не втримуюся, аби не запитати у вченого, що заважає нашій медицині крокувати разом з усім світом? Чому разом із геніальними відкриттями у нас поєднується рутинна практика, а поруч із лікарями-віртуозами стільки медичної сірятини, що стає страшно за власне здоров'я і життя. Чи наша бідність винна в усьому, чи є інші причини?

— Справді, доходи нашого лікаря надзвичайно скромні. І часто почуєш: я не маю, за що нові чоботи купити, не те що нову медичну літературу, — погоджується Таран. — Але ж будьмо відверті: частенько лікар і не хоче купити нову книжку, прочитати професійний журнал, використати у своїй роботі те, що вже відкрили і запропонували інші ентузіасти. Соромно сказати, але останніми роками навіть обласна наукова медична бібліотека не передплачувала сучасних видань, не купувала нової літератури. Все це через бідність? Та ні. Ми і тепер не набагато змогли збільшити видатки місцевого бюджету на медицину. Але при цьому передплатили практично всі медичні журнали, маємо доступ до останніх наукових монографій, запроваджуємо Інтернет — читай, навчайся, лікуй.

Знаєте, я намагався не пропустити жодного медичного з'їзду чи наукового конгресу, — зізнається В'ячеслав Михайлович, — якщо не було змоги кудись поїхати, то надсилав свої роботи, монографії. Та й чужими цікавився завжди.

У переліку його досягнень близько ста наукових робіт. І зауважте, написав їх не вчений-теоретик у тиші академічної бібліотеки, а лікар-практик. Очолюване ним відділення щорічно проводило близько тисячі операцій. Тут продихнути нема як, а вже про якісь наукові дослідження, виступи, монографії можна було б і мову не вести. Якщо пригадати, що і технічне забезпечення відділення доволі скромне, і наукової бази практично нема, то залишається просто дивуватися, що саме тут народилися ідеї справді державного масштабу. Прості, здавалося б, істини: люби людей і свою роботу, трудися й не лінуйся, і ти досягнеш своїх вершин. Усе так просто. І так складно дотримуватися їх у житті. Тому і розумієш, що дорогою цією йдуть справді кращі з нас.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Із саману країну не збудуєш

Три заводи — два цегельні і один будівельних конструкцій — повернув до життя Леонтій Іванішин, якого в 2001 і 2002 роках визначали «Людиною року Волинського краю» в номінації «Керівник будівельної галузі».

Були роки, коли на Волині щодоби виготовляли по мільйону штук цегли. Сьогодні таку її кількість в області виробляють лише за тиждень. Майже половину з них — на Павловичівському і Дубечнівському заводах. Обидва вони підпорядковані товариству з обмеженою відповідальністю «Завод будівельних конструкцій», генеральним директором якого є Леонтій Іванішин. Окрім того, на долю цього підприємства припадає третина зроблених на Волині залізобетонних виробів і металевих конструкцій, кожний четвертий введений в дію житловий будинок.

— Коли я прийшов сюди в лютому 1997 року, підприємство було лежачим, — пригадує Леонтій Володимирович. — Але побачив, що його можна реанімувати. Відновили виробництво — виникли проблеми з реалізацією. Продаси будівельні конструкції, не можеш гроші назад повернути. Довелося взяти на себе ще й функції забудовника. Почали добудовувати незавершене житло, яке купували на аукціонах або в організацій, інші об'єкти споруджувати. Сьогодні виконуємо і спеціалізовані роботи: сантехнічні, електромонтажні, з благоустрою.

Про масштаби робіт «Заводу будівельних конструкцій» свідчить вже сам перелік об'єктів, які споруджують його бригади. На завершенні 108-квартирний будинок у Квасилові, що під Рівно, здійснюється будівництво 52-квартирного і розпочато 80-квартирного будинків у Володимирі-Волинському, у цьому ж місті зводять школу-інтернат для глухих дітей тощо.

Усі залізобетонні вироби, металеві конструкції, столярні вироби, тротуарну плитку для цих об'єктів виготовляють у цехах підприємства. Так само, як і цеглу. Вона надходить з придбаних товариством Дубечнівського і Павловичівського заводів. Обидва цегельні, які розташовані в Старовижівському і Локачинському районах, багато років простоювали. І щоб вони знову почали працювати, ТОВ «Завод будівельних конструкцій» довелося вкласти чималі кошти в їх реконструкцію. Нині ці заводи щомісяця можуть виготовляти понад два мільйони штук високоякісної цегли.

Сьогодні ЗБК — унікальне підприємство, яке за своїми можливостями навіть перевершує колишні будівельні трести, де кожне управління виконувало певний вид робіт: загальнобудівельних, оздоблювальних, електро- і сантехнічних, з благоустрою і забезпечення технікою. Щодо останньої, то її нині в розпорядженні товариства майже 100 одиниць: автомобілі, баштові та автомобільні крани, штукатурні станції, землерийна техніка. Є тут відповідні випробувальні лабораторії, майстерня з ремонту електродвигунів тощо.

— Майже третину цегельних заводів в області за останні роки розібрали. Зробили неправильно, — зауважує Леонтій Іванішин. — Сьогодні на Волині цегла стала дефіцитом. А з саману незалежну Україну не збудуєш. Матеріали для розбудови нашої держави повинні бути міцними і красивими.

Микола ЯКИМЕНКО.

Луцьк.

На знімку: генеральний директор ТОВ «Завод будівельних конструкцій» Леонтій Іванішин.

Фото автора.

АНОМАЛІЇ

Зіткнення

Неймовірно, але факт: громадянин прикував себе до вхідних дверей Генпрокуратури і йому за це нічого не було

Раніше він звертався із заявою до того самого органу порушити проти нього кримінальну справу і... вийшов сухим із води.

Чому всемогутнє «государеве око» терпить це неподобство? Бо в Генпрокуратурі свято поважають Конституцію, в якій зазначено: «Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань». І ще: «Кожен має право захищати своє життя і здоров'я...»

Певне, великі гуманісти з Різницької, 13/15, врахували той факт, що Олександр Петроченко, а це саме він вдався до акції протесту біля парадного під'їзду Генпрокуратури, тричі постраждалий, його здоров'я нікудишнє, а тому й не показали йому, де раки зимують.

Знають правоохоронці, що вперше киянин був уражений невидимим, але жорстоким вбивцею на ЧАЕС. Після цього військовий ліквідатор наслідків аварії став інвалідом другої групи і власником бюджетної «Таврії».

Вдруге він постраждав у червні 1998-го від конкретного, видимого і не менш страшного джипа «Міцубісі-Паджеро», який налетів на його «Таврію» ззаду. Власник, вийшовши з авто, на свою «біду» при свідках мовив: «Головне — усі живі, а залізо купимо». Про свою гарячковість Леонід Котляр, бізнесмен, пошкодував, але не одразу. Свою вину він не заперечував і в лікарні, куди приходив провідувати Олександра, який в аварії отримав тілесні пошкодження середньої тяжкості (травми обличчя і грудей, переламані ребра, рана на спині).

— Ремонт моєї машини коштуватиме дорожче, ніж нова «Таврія», — сказав мені тоді благородний водій джипа, переконавшись, що моєму життю нічого не загрожує, — згадує жертва ДТП.

А у вересні до хворого в палату прийшов слідчий і боляче уразив постраждалого втретє: Котляр змінив свідчення. Він, виявляється, не шукав того нещасливого червневого дня автозаправку, роздивляючись на великій швидкості по боках, а тому машина його не «цілувалась» з «Таврією». Все було навпаки: Петроченко їхав по середній смузі, а потім різко звернув на крайню ліву, якою мчав бізнесмен, і той не встиг загальмувати.

— Насправді я стояв на перехресті в лівому ряду хвилини дві, пропускаючи машини, і збирався повернути ліворуч, — стверджує Олександр. — Нога була на педалі гальм, тому після удару ззаду машину кинуло вперед і ліве колесо залишило чорний слід.

Потім дощі змили той слід, а з кримінальної справи дивним чином «випарувались» первинні свідчення Котляра, де він визнавав вину, заява Петроченка в ДАІ, інші документи, в яких згадувався слід на асфальті, тріщина у вигляді зірки на лобовому склі джипа тощо. Замість них з'явилися невідомі Олександру схеми, протоколи.

— Мене вже почали переконувати, що «зірочка» на склі мені привиділась, а машина моя в момент зіткнення не стояла на перехресті, а рухалась. Я не погоджувався із слідчим, шукав свідків.

Фото з архіву «ГУ».

Не міліція — сам Петроченко знайшов шістьох (!) мешканців гуртожитку, які бачили з вікон те ДТП. Вони письмово підтвердили правоту інваліда, але нікого з них не було допитано. Тривалий час слідство не могло знайти, не повірите, двох працівників ДАІ, які в день пригоди виявились поряд і навіть підходили до учасників ДТП. Їх врешті-решт знайшли в Печерській державтоінспекції, але щось сталося з їхньою пам'яттю. Шкода хлопців.

Дивують і водії тролейбусів, які теж були там, але нічого не бачили...

На свідченнях підсліпкуватих та глухонімих свідків, а ще на основі кількох автотехнічних і транспортно-трасологічних експертиз слідчий столичного управління міліції назвав винним у скоєнні ДТП... Олександра. І припинив кримінальну справу за відсутністю складу злочину.

Сталося це в жовтні 1999-го. З того часу Петроченко і оббиває пороги начальників, доводячи свою правоту. Здоров'я його погіршується, авто, розбите вщент, інвалідові вже не служить. У відчаї «чорнобилець» здатен на казна-що. Поки що він прикував себе до дверей ГП. А завтра? Вимагає він одного: справедливого розслідування ДТП. До сьогоднішнього дня інваліда або зухвало ігнорували, або «годували» цинічними відписками. І міліціонери, і прокурори, і судді.

Доки?

Замість коментаря. В одній із телепередач «Ситуація» знову «засвітився» джип Котляра. Журналіст з місця події свідчив, що водій грубо порушив Правила дорожнього руху під час обгону тролейбуса, вискочив на зустрічну смугу і розбив два автомобілі...

Іван ІЛЛЯШ.

КАЛЕНДАР

Фантастика як спосіб життя

Щасливими, мабуть, можна вважати людей, які присвятили життя улюбленій справі. Вони не лише швидше виявляють здібності, але й нерідко вражають нас багатьма гранями свого таланту. Саме до таких належить письменник Аркадій Стругацький, чию річницю з дня народження (1925) оце відзначаємо. Більш як тридцять років він разом з братом Борисом творив і жив неповторним світом фантастики.

Шлях його в літературу був типовим з огляду на тогочасну дійсність, та головне — доля завжди була прихильною до нього. Про це свідчать скупі рядки біографії. Перші дні Великої Вітчизняної війни шістнадцятирічний юнак зустрів на будівництві оборонних укріплень Ленінграда та в гранатній майстерні. Наприкінці січня 1942 року його разом із батьком евакують із блокадного міста. У дорозі дивом вижив — єдиний з усього вагона. Батька поховав у Вологді, а мати з молодшим братом залишилася в оточеному ворогом місті.

До творчості спонукало, безперечно, й те, що після закінчення в 1949 році Військового інституту іноземних мов, де опанував англійську та японську мови, викладав у Канській школі військових перекладачів, служив перекладачем на Далекому Сході, а після демобілізації чимало років працював у редакції «Реферативного журнала», у видавництвах «Детгиз» та «Гослитиздат», редагував перші книжки наукової фантастики, збірник «Мир приключений». Дебютував на ниві творчості повістю «Попіл Бікіні» 1958 року (у співавторстві з Л. Петровим).

Цього-таки року вихід у світ науково-фантастичної повісті «Зовні» знаменував появу на літературному небосхилі тандему братів Стругацьких. Відтоді кожен із них окремо (за обопільною домовленістю) міг друкуватися лише під псевдонімом. Слід зауважити, що Борис, який закінчив механіко-математичний факультет ЛДУ з дипломом астронома і працював у Пулковській обсерваторії, відіграв неабияку роль у подальшій творчості старшого брата. Та хоч би там що, а Аркадій і Борис в одній супрязі за більш як тридцять років створили десятки книжок і збірок з НФ, сценаріїв, стали лідерами нового напряму у вітчизняній літературі і справили на неї неабиякий вплив. Щоправда, майже все надруковане невдовзі перероблялося і видавали в новій редакції. Аркадій Натанович, окрім того, перекладав (під псевдо С. Бережков) твори англійських, американських та японських авторів.

Уже першим НФ оповіданням і повістям братів Стругацьких притаманні психологічна розробка характерів, жива мова, оригінальна тематика, співзвучність епосі — романтика космічних польотів та освоєння ближніх до Землі світів, завершення мирного переходу від розділеного суспільства до всепланетного комунізму («Країна Багряних Хмар», «Шлях на Амальтею», «Стажисти», «Генеральний конструктор», «Повинен жити», «Полудень, XXII ст. (Повернення)», «Білий конус Алаїда», «Свічки перед пультом» та ін.). У 60-і письменники видали одну з найкращих своїх книг, котру вважають вагомим набутком світової НФ літератури, — повість «Важко бути богом». Її разом з «Далекою райдугою» було екранізовано. У повісті «Хижі речі часу» фантасти задумали розвінчати споживацьку «утопію» — рай ситих і бездуховних міщан, який є благодатним ґрунтом для зародження фашизму.

У 70-80-і роки Стругацькі значно розширили тематику і жанри, поглибили драматизм і психологізм творів, чим іще більше привабили читачів до архіпопулярних на той час науково-фантастичних видань. З-під їхнього пера вийшли філософські багатопланові повісті і збірки, що стали помітним явищем у вітчизняній літературі: «Понеділок починається в суботу», «Пікнік на узбіччі», «Равлик на схилі», «Жук у мурашнику», «За мільярд років до кінця світу», «Вибране» у двох томах. Старший із братів, Аркадій, видав окремо (під псевдо С. Ярославцев) повість «Експедиція до пекла» та оповідання «Подробиці життя Микити Воронцова». З останніх творів Стругацьких резонансною можна вважати п'єсу «Жиди міста Пітера, або Невеселі розмови при свічках» (1990).

Літературний тандем братів Стругацьких виявився напрочуд вдалим і продуктивним. Ще за життя Аркадія (помер 1991 року) письменників-фантастів вважали класиками жанру, вони були широко відомі за кордоном. На початок 1991 року, приміром, їхні твори друкувало 321 видавництво у 27 країнах світу.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

Лауреати на Нобелі

Нещодавно в мальовничій місцині поліської глибинки — біля села Нобель Зарічнянського району на Рівненщині відбувся Всеукраїнський фестиваль гумору, який зібрав понад дві тисячі учасників та глядачів. Фестиваль проходить на озері Нобель, від якого пішла назва започаткованої Рівненською обласною організацією Спілки письменників України та Зарічнянською районною держадміністрацією щорічної Нобельської премії за кращу гумористичну збірку. Боролися за неї виявили бажання не лише гумористи з Рівненщини, а й з інших регіонів України. А першими нобельськими лауреатами стали Петро Красюк із села Висоцьк Дубровицького району за збірку байок і гуморесок «Вибране» та Петро Осадчук із Києва за збірку «Чуття єдиної провини». Лауреати одержали грошові премії в полотняних торбах копійками та одногривневими купюрами.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

«Фактор» невизначеності

Наріжним каменем економічних відносин в Україні є захист прав кредитора. Дванадцять років працює банківська система країни без закону про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень. Можливо, в цьому році Верховна Рада прийме такий закон, але це не додає оптимізму банкірам, оскільки чиновників з державних структур часто беруть під захист боржників.

Кредит — це передусім довіра (лат. «credo» —ввіряю). Але навіть за наявності у банку необхідних документів та зобов'язань з повернення кредиту, злочинний позичальник може не повернути борг і йому за це нічого не буде.

Таким яскравим прикладом є родинна фірма «Фактор», створена сім'єю Тищенків у Житомирській області. Отримавши кредит 4 мільйони доларів США в Промінвестбанку під високоліквідне майно: майновий комплекс Андрушівського цукрового заводу, житловий будинок у Києві та ще й майнові права за контрактами, Тищенки, як з'ясувалося, і не поспішають повертати кредит, а пустили гроші, очевидно, на інші цілі. Можливо, навіть на виборчу кампанію кандидата в народні депутати.

Майже півтора року знадобилося банку, щоб довести через суди, що Тищенки повинні сплатити банку борги.

У боротьбі за кредит задіяно всіх членів родини. Про це свідчить і той факт, що мати Сергія та Анатолія Тищенків Мотрона Іванівна, будучи майновим поручителем за кредитом, надала в заставу будинок в центрі Києва за ціною 1 млн. дол. США (понад 5 млн. грн.). Після відбулися дивні події, а в результаті банк втратив понад 2 млн. гривень.

Хотілося б знати, на чому ґрунтуються, як на мене, некоректні дії цих людей. Можливо, на мій погляд, на високих покровителях, які замість захисту національних інтересів підтримують недобросовісних боржників?

Рано чи пізно час розплати настане. Гроші будуть повернені тому, у кого їх позичили, винних буде покарано. Але за час, втрачений з вини ділків Тищенків, кошти не могли послужити розв'язанню першочергових проблем Житомирської області.

Хто зупинить цей криміналітет?

Іван СЕРГІЄНКО.

СУСПІЛЬСТВО

Володимир КОСТЯНТИНОВ: «Практично всі десять років нашої роботи на ринку ми не переставали розробляти і шліфувати свій стиль, щоб і професіонал, і наш потенційний клієнт безпомилково впізнавали будівельний почерк будинків марки «Консоль»

Десятирічний ювілей у житті будь-якої компанії — подія геть не пересічна. Але для такої будівельної компанії як «Консоль», що набула безцінного досвіду зведення будівель будь-яких типів у тяжких умовах ПБК — зони зсувних процесів, цей день народження став воістину символічним. Про те, як вдалося невеликому кримському будівельному управлінню так упевнено випередити конкурентів, сформувати корпорацію з безліччю підрозділів і філій по всій Україні та задати стандарти будівництва житла в кримському регіоні, ми попросили розповісти голову правління ТОВ «Консоль ЛТД» Володимира Костянтинова.

«Ми ризикували, але були змушені приймати умови гри»

— Володимире, на вашу долю напевне випало чимало іспитів, перш ніж звичайне будівельне управління виросло до потужної корпорації?

— Мабуть, жорсткішого періоду, аніж початок 90-х, для нашої компанії не було, і сподіватимемося, що не буде. Це був час змін, коли розподіл майна всередині держави прямо визначав долю підприємств, зокрема й у будівельній галузі. Нашому, тоді ще орендному підприємству, дісталися в користування два одноповерхові будинки і невеликий бетонний вузол. Крім того, доступ до кредитних ресурсів, якщо ви пам'ятаєте, був дуже обмежений, а ставки за ними такі високі, що погасити їх нам було дуже нелегко. Ми ризикували, але були змушені приймати умови гри. Після серпневої кризи 1998 року нашій компанії знову довелося утримуватися на плаву, бо обсяги здавання житла й офісних приміщень скоротилися майже вдвічі. І ось, попри всі труднощі, підприємство не тільки вижило в Сімферополі, а й розширило сферу своєї діяльності на весь ПБК. Пізніше компанія реорганізувалася в товариство з обмеженою відповідальністю і почала стрімко розвиватися. Нові завдання потребували відповідно і пошуку цілком нових шляхів розвитку та впровадження інноваційних розробок, і методів будівництва з урахуванням активних зсувних процесів на ПБК. За ці роки наші будівельники набули найбагатшого досвіду боротьби з ними.

«Останнє слово ми залишаємо за клієнтом»

— Перед тим, як зайнятися цим видом бізнесу, я ретельно вивчив зарубіжний досвід і знайшов прийнятне співвідношення вартості та якості будівництва. Звісно, порівнювати оздоблення традиційного житла з оздобленням елітних будинків не варто, проте кожну квартиру обладнуємо окремими газовими лічильниками, стіни обклеюємо гарними шпалерами — одне слово, до наших квартир людям приємно вселятися. Звичайно, як і в долі будь-якої іншої компанії, в нас були свої злети і падіння, але ми сміливо брали підряди на будівництво і ремонт об'єктів будь-якої складності, бо бачили перед собою чітку мету — давати право вибору клієнтові, зважати на всі його побажання, не нав'язуючи свого бачення вирішення проекту. Ще ми почали пропонувати замовникові додаткову послугу — бажане перепланування житла перед продажем, тим паче що на певному етапі будівництва можна вносити будь-які зміни, зокрема й розведення електрики. Тож останнє слово ми залишаємо за клієнтом, і в цьому я вбачаю один із секретів нашого успіху.

— Як вам вдалося за такий нетривалий період зібрати навколо себе команду однодумців чи вона ще в процесі становлення?

— Нетривалим цей відрізок часу я назвав би тому, що процес формування команди починався з моєї першої роботи помічником машиніста каменерізної машини на Альмінському комбінаті будматеріалів. Адже в будівельному бізнесі я вже майже тридцять років. А команда професіоналів поповнюється й удосконалюється і тепер. Я часто чую на свою адресу похвалу за професіоналізм і цілеспрямованість. Звичайно, приємно, проте мені до душі слова, що «короля робить почет», а не навпаки. Моя команда — Віктор Агеєв, Валерій Братенші, Галина Коноваленко, Микола Ілляшенко та багато інших — уже перевірена часом і загартована труднощами. З першого дня створення компанії головним принципом керівництва стала спільна розробка планів будівництва, а також пошук нових напрямів діяльності. Мої колеги підтримують прийняту стратегію, бо їм такий підхід надає передусім певної свободи дій, стимулює особисту ініціативу та відповідальність у прийнятті рішень. І мені здається, що, тільки спираючись на особистий ентузіазм кожного з нас, можна створювати ті унікальні шедеври архітектури, дивлячись на які ти відчуваєш гордість, яку ні з чим не порівняти, за те, що часточка твоєї душі назавжди залишиться в новобудові.

— За ці десять років «Консоль» одержала статус найкращої регіональної будівельної компанії і, як мені відомо, стала мало не єдиною, що будує житло для військовослужбовців. Чи велика частка бюджетного будівництва в загальному обсязі замовлень компанії?

— Сьогодні «Консоль» - це насамперед більш як вісім тисяч професійних будівельників, кожного з яких потрібно забезпечити роботою. І хоча частка бюджетних замовлень невелика — на рівні 20 відсотків, ми й це цінуємо. Тільки в АРК за державною формою власності «Консолі» належить 13536 кв. метрів житла. Ми справді будуємо житло для військових, і не тільки в Криму. В найближчому майбутньому ми маємо передати їм новий 180-квартирний будинок у Харкові. За весь час нашої роботи на кримському півострові військовослужбовці одержали більш як 2000 квартир у рамках реалізації програми «Житло — військовим». Її наступним етапом стане передача шістдесяти квартир по вулиці Авіаційній у Сімферополі. Крім того, у Феодосії і Саках ми побудували будинки для 113 родин депортованих кримських татар.

— Володимире, як би ви самі визначили стиль житла від компанії «Консоль»?

— Крім високої якості виконання робіт, компанія «Консоль» привнесла в розвиток первинного ринку свій, властивий тільки їй, архітектурний стиль. Я назвав би його легким, гармонійним і життєрадісним, бо важкий і агресивний стиль для нас неприйнятний узагалі. Під час розробки стилю ми намагалися викликати в наших клієнтів відчуття комфорту і затишку. А щодо використання матеріалів, то під час будівництва елітного житла, як правило, використовується 60-70% імпортних матеріалів. Для оздоблення житла середнього цінового діапазону з-поміж імпортних фарб здебільшого застосовуються тільки фасадні. А в найближчому майбутньому ми плануємо обходитися вітчизняними матеріалами і в елітному сегменті.

«Будівельний почерк «Консолі» впізнають і люблять кримчани»

— А як ваш «сучасний стиль» змінив вигляд кримського півострова?

— Міркуйте самі — за якийсь десяток років зовнішній вигляд кримських міст помітно змінився, особливо за останні два роки. Пішли в минуле «совдепівські» штампи, похмурі, невиразні будівлі. Місцеві жителі кажуть, що досить сміливі й незвичайні рішення, реалізовані «Консоллю» у Криму, роблять будівлі виразними, оригінальними, зі своєю історією. Мені приємно, що будівельний почерк «Консолі» уже став пізнаваний, і тепер я сміливо можу сказати, що і кримчани, і гості півострова можуть милуватися і пишатися нашою роботою.

— Подальші плани розвитку компанії так само оптимістичні, як і великі?

— Як відомо, без оптимізму не варто починати жодну справу. Ось і в новий етап розвитку компанії ми входимо із запасом нових ідей та починань. Традиційним і стабільним стане нарощування обсягів будівництва житлових комплексів і мікрорайонів - стильних і не схожих один на одного житлових ансамблів зі своєю інфраструктурою. Серед найперспективніших напрямів у Криму я відзначив би розвиток курортних зон. Зокрема, в районі Фороса ми нині будуємо апартаменти в елітному комплексі «Паркове». У самому центрі Євпаторії вже намічено будівництво великого мікрорайону, в якому протягом трьох років планується звести шість 10-поверхових будинків класу «Престиж». За валовим обсягом будівництва ми прагнемо вийти на друге місце по Україні. При запланованих 160 тис. кв. метрів житла на цей рік завдання не видається нездійсненним, бо одночасно з кримськими проектами зростатиме кількість об'єктів і в інших дванадцяти регіональних дирекціях компанії. Поле нашої діяльності ми розширили і за межі України — у Санкт-Петербург і Москву. Уже завершено будівництво котеджного комплексу в Куркіно. А в Києві розпочато один з найважливіших проектів компанії — комплекс «Консол-Сіті» на 33 тис. кв. метрів житлової площі на вулиці Б. Хмельницького.

Розмовляв **Дмитро ОРЛОВ.**

Житловий будинок у Ялті

Комплекс житлових будинків в Алушті

ОГОЛОШЕННЯ

РЕГІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИЙ
ЦЕНТР З ПИТАНЬ БАНКРУТСТВА
ДОГОВІР З МІНІСТЕРСТВОМ ЕКОНОМІКИ ТА З ПИТАНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ВІД 24.05.01. ЗА №14

ДО УВАГИ АРБІТРАЖНИХ КЕРУЮЧИХ!

Зупиняється дія ліцензій Арбітражних керуючих, які проходили навчання до січня 2001 року.

Запрошуємо всіх арбітражних керуючих на навчання.

9 вересня та 30 вересня 2003р.

Після закінчення курсу, Ви отримаєте нове свідоцтво, на основі якого отримується ліцензія на право здійснення діяльності арбітражного керуючого

Адреса центру: 03113, м. Київ, пр. Перемоги, 57, 10 поверх

(044) 495-21-18, 495-21-19, 495-21-20.

e-mail: arbiter@ukr.net http: www.arbiter.kiev.ua

Ліквідатор ЗАТ «Єдиний світ» Бондар Андрій Васильович оголошує про проведення конкурсу з продажу активів боржника. На конкурс виставляється цілісний майновий комплекс Чечельницького цукрового заводу, який знаходиться в стадії демонтажу. Місцезнаходження: Вінницька область, смт. Чечельник, вул. Заводська, 1. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію ліквідатору — Бондару Андрію Васильовичу на адресу: абонентна скринька № 14, Київ-110, інд. 03110. Строк подачі заяв 25 календарних днів з дати публікації. Засідання конкурсної комісії відбудеться 03 жовтня 2003 р.
Довідки за тел. 249-68-95, 249-69-76.

ДИРЕКЦИЯ
ОАО «Константиновский огнеупорный завод «Красный Октябрь» сообщает, что 19 октября 2003 г. в 7-00 по адресу: г. Константиновка Донецкой области, ул. Мирошниченко, 2 (клуб завода) состоится общее собрание акционеров.

Регистрация участников 19 октября 2003 г. с 6-00 по месту проведения собрания.

Повестка дня

1. Отчет дирекции о результатах работы общества за 2002 г. и утверждение основных направлений деятельности общества на 2003 г.
2. Отчет ревизионной комиссии о проверке финансово-хозяйственной деятельности общества в 2002 г. и заключение по годовому балансу.
3. Довыборы в Наблюдательный Совет.

Для участия в собрании акционерам необходимо иметь паспорт или иной документ, удостоверяющий личность. Для уполномоченных лиц — дополнительно доверенность, оформленную в соответствии с действующим законодательством Украины.

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства (Організатор торгів) проводить конкурс з продажу майна підприємства-боржника — ВАТ «Електрон-Газ» (справа № Б26/17/03), яке розташоване за адресою: Дніпропетровська область, м. Жовті Води, вул. Гагаріна, 40.

Загальна характеристика об'єкту продажу: лот № 1 — обладнання та устаткування. Початкова ціна об'єкту продажу за лотом № 1 складає 108991 (сто вісім тисяч дев'ятсот дев'яносто одна) грн. 00 коп. в т. ч. ПДВ — 18165,16 грн. Фіксовані умови конкурсу: 1) оплата вартості майна протягом 10 днів з дати підписання протоколу засідання конкурсної комісії; 2) підписання договору купівлі-продажу протягом 10 днів після отримання оплати на рахунок ВАТ «Електрон-Газ»; 3) сплата вартості послуг та збору до Пенсійного фонду України при оформлені договору купівлі-продажу за рахунок покупця; 4) демонтаж обладнання здійснюється силами ВАТ «Електрон-Газ» за рахунок коштів покупця.

За рівних умов, запропонованих учасниками конкурсу, переможцем визнається той учасник, який запропонував, найвищу ціну придбання майна. Гарантійні внески учасників конкурсу 5 % від початкової ціни та реєстраційний збір за реєстрацію учасників конкурсу —17 грн. перераховується на рахунок Організатора торгів — філія ДГУ Агентства з питань банкрутства в Дніпропетровській області: п/р 26006351680200 в ДФ АППБ «Аваль», МФО 305653, код ЄДРПОУ 26252710 до 29.09.2003 р. включно. Заявки на участь в конкурсі та конкурсні пропозиції приймаються до 29.09.2003 р. включно за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б.48, кім № 7, з 9.00 до 18.00 (крім вихідних та святкових днів). З питань оформлення участі в конкурсі звертатися за тел. (056) 744-19-31, 740-20-46. З питань ознайомлення з переліком та станом майна звертатися за тел. (05652) 2-69-07.

Конкурс відбудеться 02.10.2003 р. о 12.00 за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, б.48, кім. № 7. Результати конкурсу оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 10 днів після отримання оплати на рахунок ВАТ «Електрон-Газ» договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

Дирекція

Закритого акціонерного товариства «Гірничошахтна асоціація» (м. Дніпропетровськ, код ЄДРПО 31017139) повідомляє своїх акціонерів, що позачергові загальні збори акціонерів відбудуться за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Брегова, 135, 20.10.2003 р. о 12 годині.

Порядок денний:

1. Прийняття рішення про ліквідацію Закритого акціонерного товариства «Гірничошахтна асоціація».
2. Інші питання.

Реєстрація відбудеться з 10.00 по 12.00 в день і за місцем проведення зборів. Акціонерам при собі необхідно мати документ, які посвідчує особу, а уповноваженим особам — довіреність на право участі в зборах.

Дирекція ЗАТ «Гірничошахтна асоціація».

Будь-яка кількість

АТЕК
вітчизняний виробник
приймає
замовлення на виготовлення
зернозбиральних комбайнів, самохідних косарок, стогокладів, навантажувачів, бульдозерів, автогрейдерів, автокранів, екскаваторів колісних та гусеничних, жниварок зернових валкових і прямого комбайнування для збирання кукурудзи, соняшнику, зернобобових і трав'яних, підбирачів для комбайнів, електробетонозмішувачів, садово-городнього інвентарю та візків, стрем'янок та ін.
Тел. у Києві (044) 443-69-02, 443-74-39, факс (044) 443-74-36

Товариство з обмеженою відповідальністю «Новоінвест» (ідентифікаційний код 31242479) повідомляє про перереєстрацію у товариство з обмеженою відповідальністю «Інтербудтехніка».

ООО «РУП «ИКПО-Кривбасс» код ОКПО 21880324, юридический адрес: 50086 Днепропетровская область, г. Кривой Рог, ул. Отто Брозовского, 74-а, сообщает о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение 2-х месяцев с даты опубликования объявления.

Товариство з обмеженою відповідальністю «РСІ-Сістем Україна» (вул. Івана Кудрі, 28/25, кв. 2, код ЄДРПОУ 32206562) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються за тел. 246-76-76 протягом місяця з дня публікації.

Хозяйственным судом Автономной Республики Крым (95000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18), возбуждено производство о признании банкротом Открытого Акционерного общества «Евпаторийское автотранспортное предприятие», дело № 2-11/11082, код ЕГРПОУ 01268590, (97400, АР Крым, г. Евпатория, Черноморское шоссе, 19). Распорядитель имущества должника — Гурулько Лариса Анатольевна (лицензия арбитражного управляющего серия АА № 250218 от 28.12.2001, г. Кривой Рог, ул. Ленина, д.10, кв. 39). Письменные заявления кредиторов и возможных санаторов направляются в месячный срок со дня опубликования в Хозяйственный суд АР Крым.

Филиал ГХУ Агентства по вопросам банкротства в Донецкой области и ликвидатор ОАО «Донецкий текстиль», сообщают о проведении аукциона по продаже активов.

На аукцион выставляются следующие активы, расположенные по адресу: г. Донецк, ул. Бахметьева, 34: 1. Здание ткацкой фабрики № 2, 1974 г., площадь — 4163,7 м. кв., начальная цена продажи — 1088332,27 грн., в т. ч. НДС, гарантийный взнос — 54416,61 грн. 2. Здание прядильной фабрики № 2, 1974 г., площадь — 46243,2 м. кв., начальная цена продажи — 1114345,57 грн., в т. ч. НДС, гарантийный взнос — 55717,28 грн. 3. Здание склада запчастей, 1992 г. площадь — 384,3 м. кв., начальная цена продажи — 4409,87 грн., в. т. ч. НДС, гарантийный взнос — 220,49 грн. 4. Здание вспомогательного корпуса, 1970 г., площадь — 250,6 м. кв., начальная цена продажи — 29229,97 грн., в т. ч. НДС, гарантийный взнос — 1461, 50 грн. 5. Здание АБК, 1972/74 г., площадь 3206,7 м. кв., начальная цена продажи — 962010,00 грн., в т. ч. НДС, гарантийный взнос — 48100,5 грн. 6. Здание воздуходувной станции, 1970 г., площадь — 392,1 м. кв., начальная цена продажи — 7622,40 грн., в т. ч. НДС, гарантийный взнос — 381,12 грн. 7. Здание компрессорной станции, 1972 г., площадь — 674,3 м. кв., начальная цена продажи — 53944,00 грн., в т. ч. НДС, гарантийный взнос — 2697,20 грн. 8. Здание склада химикатов, 1972 г., площадь — 204,7 м. кв., начальная цена продажи — 5305,80 грн., в т. ч. НДС, гарантийный взнос — 265,29 грн. 9. Блок складов, 1972 г., площадь — 813,8 кв. м., начальная цена продажи — 57880,59 грн., в т. ч. НДС, гарантийный взнос — 2894,03 грн. 10. Здание склада № 4, 1976/90 г., площадь — 1157,0 м. кв., начальная цена продажи — 96616,09 грн., гарантийный взнос — 4830,80 грн. 11. Здание склада хлопка (старое), 1973 г., площадь — 2759,2 м. кв., начальная цена продажи — 195050,36 грн., в т. ч. НДС, гарантийный взнос — 9752,52 грн. 12. Здание переходной галереи, 1975 г., площадь — 198,2 м. кв., начальная цена продажи -1902,69 грн., в т. ч. НДС, гарантийный взнос — 95,13 грн. 13. Здание склада, 1976 г., площадь — 136,4 м. кв., начальная цена продажи — 4861,34 грн., в т. ч. НДС, гарантийный взнос — 243,07 грн. 14. Здание АСУ, 1975 г., площадь — 2057,6 м. кв., начальная цена продажи — 193938,16 грн., в т. ч. НДС, гарантийный взнос — 9696,91 грн. 15. Силовое оборудование и линия электропередач РП-3, 1970/94 г., начальная цена продажи — 136337,00 грн., в т. ч. НДС, гарантийный взнос — 6816,85 грн.

Гарантийный взнос в размере 5% от начальной цены реализуемого имущества и регистрационный сбор для регистрации участников аукциона — 17 грн. перечисляются на р/сч. 260061110 в ООО КБ «Донбиржбанк» г. Донецка, МФО 334840, ОКПО 26319986, Донецкому филиалу ТБ «Центральная».

Для участия в аукционе необходимо подать письменную заявку организатору торгов Филилу ГХУ Агентства по вопросам банкротства в Донецкой области, расположенному по адресу: г. Донецк, пр-т Комсомольский, 8, 4-й этаж. Срок подачи заявок 27 календарных дней со дня публикации в газете по 28 сентября 2003 г. включительно. Аукцион состоится после 30 календарных дней со дня публикации информации 02 октября 2003 г., по адресу: г. Донецк, ул. Бахметьева, 34. справки по телефону 385-39-52.

Господарський суд Донецької області (вул. Артема, 157, м. Донецьк, Україна, 83048) Постановою № 32/66 Б від 14.08.2003 р.

Визнав банкрутом ВАТ «Білокаменський вогнетривковий завод» (вул. Октябрська, 96, м. Соледар, Донецька обл., 84545 п/р 26001192545051 в Горлівському філіалі «Приватбанк», МФО 335515, ЕДРПОУ 001911750), та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Біліченко Віталія Олександровича, ліцензія АА № 249805 від 19.10.2001. Адреса: 84394, м. Краматорськ, вул. Кропивницького, 140. Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 16 травня 2003 р. порушено провадження у справі № Б26/65/03 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Дніпродзержинський домобудівельний комбінат» (51939, м. Дніпродзержинськ, вул. Індустріальна, 20, код ЄДРПОУ 05411185, п/р 26001301170439 в ПІБ м. Дніпродзержинська, МФО 305501).

Розпорядником майна призначено Войтановича Олександра Йосиповича (ліцензія АА № 419248 від 29.10.02), який мешкає за адресою: м. Запоріжжя, вул. Жукова, буд. 14, кв. 168.

Претензії та заяви кредиторів приймаються в тридцятиденний термін з дня опублікування оголошення.

ТОВ «УкрГарантСервіс» код ЄДРПОУ — 32243080, юридична адреса: м. Київ, вул. Бакуніна, 4, зареєстровано Солом'янською районною в м. Києві державною адміністрацією 31 жовтня 2002 року № 18988, повідомляємо про свою ліквідацію.

Закрите акціонерне товариство «1+1 Відео»

(ЄДРПОУ 30112090, адреса: м. Київ, Печерський узвіз, 8), що зареєстровано Печерською районною державною адміністрацією міста Києва, повідомляє про зміну назви товариства на Закрите акціонерне товариство «1+1 Відео Дизайн». Закрите акціонерне товариство «1+1 Відео» виступатиме правонаступником Закрите акціонерне товаритсво «1+1 Відео Дизайн».

Господасрький суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) постановою від 10.07.2003 р. по справі № 3/223 Б визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Техпромснаб» (84300, Україна, Донецька область, м. Краматорськ, пр. Миру, 6, код ЗКПО 30331384, р/р 26004274208001 у Краматорській філії КБ Приват-Банк, МФО 335548) і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Колеснікова С. М. (ліцензія АА № 249630 від 19.10.2001 р., 83000, м. Донецьк, бул. Шевченко, 31, к. 401, тел. 385-80-84).

Балансовий звіт
ТОВ"КОМЕРЦІЙНИЙ ІНДУСТРІАЛЬНИЙ БАНК"
за II квартал 2003 року
(тисяч гривень)

	Найменування статті	01.07.2003	01.01.2003
	АКТИВИ		
1.	Готівкові кошти та залишки в НБУ	1348	1917
2.	Кошти в інших банках	38323	29911
3.	Кредити та заборгованість клієнтів	6333	8148
4.	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	684	684
5.	Основні засоби та нематеріальні активи	1837	2020
6.	Нараховані доходи до отримання	942	4101
7.	Інші активи	1039	462
8.	**Усього активів**	**50506**	**47243**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
9.	Кошти банків	11317	8818
10.	Кошти клієнтів	1964	1123
11.	Нараховані витрати до сплати	126	39
12.	Інші зобов'язання	9770	10074
13.	**Усього зобов'язань**	**23177**	**20054**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
14.	Статутний капітал	25082	25082
15.	Резерви	805	742
16.	Результат переоцінки основних засобів	38	38
17.	Результат минулих років	1264	54
18.	Результат поточного року	140	1273
19.	Усього власного капіталу	27329	27189
20.	Усього пасивів	50506	47243

Звіт про фінансові результати
ТОВ"КОМЕРЦІЙНИЙ ІНДУСТРІАЛЬНИЙ БАНК"
за II квартал 2003 року
(тисяч гривень)

	Найменування статті	01.07.2003	01.07.2002
1.	Чистий процентний дохід	2420	4582
2.	Чистий комісійний дохід	164	119
3.	Чистий торговельний дохід	6	39
4	Інші доходи		8
5.	Усього доходів	2590	4748
6.	Загальноадміністративні витрати	(1853)	(2197)
7.	Витрати на персонал	(540)	(503)
8.	Прибуток від операцій	197	2048
9.	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(57)	(512)
10.	Прибуток до оподаткування	140	1536
11.	Податок на прибуток		(39)
12.	Прибуток після оподаткування	140	1497
13.	Чистий прибуток банку	140	1497

СіЗ

Голова Правління *Концедайло Л.С*
Головний бухгалтер *Корнієнко Н.В.*

Ліцензія НБУ №186 від 14 грудня 2001 року

Шановні Акціонери!
Закрите акціонерне товариство «Фоїл Сек'юрітіз Нью Юроп»

повідомляє, що 20 жовтня 2003 року об 11.00 відбудуться загальні збори акціонерів за адресою: м. Київ, вул. Предславинська, 30, офіс 12, перший поверх. Реєстрація учасників проводитиметься з 10.30 до 11.00 за місцем проведення зборів.

Порядок денний:

1. Прийняття рішення про здійснення депозитарної діяльності зберігача цінних паперів.
2. Внесення змін та доповнень до установчих документів.
3. Прийняття рішення про збільшення Статутного фонду.
4. Прийняття рішення про додатковий випуск акцій товариства.
5. Затвердження протоколу додаткової емісії акцій товариства.
6. Обговорення та затвердження звітності за 2002 рік.
7. Інші питання.

При собі необхідно мати документ, який засвідчує особу.

Нанні обирає «Динамо»

Чемпіонат країни. Вища ліга. 7-й тур.

«Зірка» — «Шахтар». 0:1. 8 000 глядачів. Гол: Агахова, 67.

«Іллічівець» — «Металург» Зп. 1:1. 8 300. Бабич, 90+2 — Целих, 90+1.

«Металург» Д — «Дніпро». 3:1. 3 000. Младенович, 3, Деметрадзе, 38, з пенальті, 66 — Русол, 40. На 68-й хвилині з поля вилучено донеччанина Гюзелова (два попередження).

«Ворскла-Нафтогаз» — «Кривбас». 1:1. 9 000. Ідахор, 34 — Селезньов, 6.

«Таврія» — «Арсенал». 1:1. 5 000. Смирнов, 44 —Кутарба, 68.

«Волинь» — «Чорноморець». 1:1. 5 000. Митрофанов, 38 — Косирін, 65.

«Динамо» — «Борисфен». 3:0. 6 500. Шацьких, 5, 81, Онищенко, 12.

	В	Н	П	М	О
Шахтар	7	0	0	16—2	21
Динамо	5	1	1	16—5	16
Дніпро	5	0	2	14—6	15
Металург Д	3	4	0	12—7	13
Чорноморець	3	3	1	8—5	12
Іллічівець	2	3	2	8—8	9
Карпати	2	2	2	7—7	8
Металург Зп	2	2	3	7—9	8
Оболонь	2	1	3	4—5	7
Арсенал	2	1	4	9—12	7
Таврія	1	4	2	4—7	7
Ворскла	1	4	2	5—12	7
Кривбас	1	3	3	4—8	6
Зірка	1	2	4	3—9	5
Борисфен	1	2	4	2—8	5
Волинь	0	2	5	5—14	2

Арбітри зафіксували чотири нічийні результати. Причому з однаковим рахунком — 1:1. А чемпіони скористалися невдачею «Дніпра» в Донецьку і, без особливого напруження перегравши дебютанта ліги, вийшли на друге місце в турнірній таблиці.

До речі, київське «Динамо» підписало контракт за системою 4+1 з Роберто Антоніо Нанні з аргентинського «Велес Сарсфілд». Кажуть, що його бажали бачити у своїх лавах італійські клуби — «Болонья», «Перуджа», «Рома», «Парма», «Удінезе» і «Брешіа», французькі — «Марсель», ПСЖ, «Ліон», «Монако» «Нант», «Тулуза», турецькі — «Бешикташ» і «Галатасарай», грецький «Олімпіакос», португальський «Спортинг» та інші гранди європейського футболу. Але перспективний аргентинець віддав перевагу київському клубові.

Роберто Антоніо Нанні народився 20 серпня 1981 року в Асулє (провінція Буенос-Айрес). Зріст 189 см, вага 82 кг. Починав грати у команді рідного міста — «Алюмні». З 2001 року — гравець «Велес Сарсфілда».

Фото Андрія ЛУКАЦЬКОГО (ФК «Динамо»).

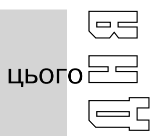
Нанні, справді, дуже симпатичний елегантний молодик, після матчу «Динамо»—«Борисфен» на зустріч з журналістами прийшов у красивому світлому костюмі. Був щирий і контактний. Сказав, що київське «Динамо» — авторитетний клуб, який постійно виступає в Лізі чемпіонів. Цей факт був одним із найвагоміших, що вплинули на його рішення переїхати до столиці України.

Але постала проблема. У міжнародних матчах динамівський новобранець виступатиме. А от його поява в українському чемпіонаті — під великим запитанням. Адже період заявок завершився. Хоча в Європі він триває до 31 серпня.

У зв'язку з цим віце-президент ФК «Динамо» (Київ) Йожеф Сабо сказав, що динамівське керівництво надіслало листи до членів ПФЛ із проханням зробити виняток для аргентинського форварда. І врахувати заслуги «Динамо» перед українським футболом, його авторитет на міжнародній арені. Адже клуб ще й про Вітчизну дбає...

А тим часом суперники киян у лізі чемпіонів зіграли чергові матчі в національних чемпіонатах. **«Інтер» (Мілан) — «Модена». 2:0** (Вієрі, 86, Матерацці, 90+3). **«Локомотив» (Москва) — «Крилья Советов» (Самара). 2:1** (Ашветія, 69, Лоськов, 84 — Тихонов, 53). **«Манчестер Сіті» — «Арсенал» (Лондон). 1:2** (Лаурен, 10, у власні ворота — Вільтор, 48, Льюнгберг, 72).

На знімку: нове придбання київського «Динамо» — 22-річний форвард із Аргентини Роберто Антоніо Нанні.

ЦЬОГО ДНЯ

2 ВЕРЕСНЯ

■ 1794 р. Засновано Одесу.

■ 1908 р. Народився Валентин Глушко. Під його керівництвом створено двигуни, встановлені на всіх радянських космічних ракетах.

■ 1918 р. Народився педагог Василь Сухомлинський.

■ 1937 р. Помер П'єр де Кубертен, французький громадський діяч. Відродив Олімпійські ігри.

■ 1943 р. Визволено від гітлерівців Суми.

■ 1945 р. Підписано Акт про капітуляцію Японії. Закінчення другої світової війни.

■ 1996 р. В Україні розпочалася грошова реформа. Замість купоно-карбованця введено гривню.

У «Мілана» призів побільшало...

завдяки Андрієві Шевченку

Суперкубок УЄФА. «Мілан» (Італія) — «Порту» (Португалія). 1:0. 29 серпня. Монако. Стадіон «Луї-II». **Гол**: Шевченко, 10.

Переможний гол Андрій Шевченко забив красивим ударом головою. До речі, воротар португальців давній «клієнт» нашого форварда. Пригадаймо, як у матчі груповогo турніру Ліги чемпіонів на «Камп Ноу» київського «Динамо» проти «Барселони» Андрій забив Вітору Байї — тодішньому воротареві каталонців — три(!) м'ячі. А «Динамо» виграло в гостях — 4:0! Чудові були часи!

У травні удар Шевченка приніс перемогу «Мілану» в Лізі чемпіонів-2002/2003. Ми усі були б безмежно щасливі, якби Андрій був так налаштований і в наступних вирішальних матчах збірної України. Хай щастить йому і його товаришам по національній команді.

До речі, Шевченко отримав приз найкращого гравця матчу за Суперкубок — 10 тисяч євро. Що ж він із ним робитиме?

— Я — українець, і це визначає мій вибір, — сказав футболіст. — Віддам ці гроші дітям України.

А боксу ми так і не побачили

Фото УНІАН.

У Мюнхені відбувся поєдинок за звання інтерконтинентального чемпіона у суперважкій категорії за версією WBA між українцем Володимиром Кличком та аргентинцем Фабіо Молі. Трохи більш ніж півтори хвилини протримався південноамериканець і після потужного бокового удару лівою нашого Володимира, наче лантух, упав на ринг. Отже, боксу ми так і не побачили.

Великий жартівник отой промоутер братів Кличків, німець Клаус Пітер Коль. Не перестаєш дивуватися, як йому вдається знаходити таких орлів, а точніше «котів у мішку» для наших боксерів. Користі від таких зустрічей, либонь, жодної. Хіба що, можливо, мюнхенська перемога певною мірою сприятиме психологічному відновленню Кличка-молодшого.

І про головне. Поєдинок затримався майже на півтори години. І весь цей час популярний в Україні телеканал просто-таки катував своїх глядачів, демонструючи рекламу і фрагменти побиття Володимира Кличка навесні в поєдинку за титул чемпіона світу за версією WBO Каррі Сандерсом із ПАР. Досить оригінальне заповнення дорогоцінного ефірного часу. Чи не так?..

На знімку: в Мюнхені через 109 секунд від початку бою Володимир Кличко (**ліворуч**) нокаутував аргентинця Фабіо Молі.

Вони підуть в останній бій

Футбол. Тренер збірної України Леонід Буряк назвав гравців, котрі готуватимуться до вирішальних матчів відбіркового циклу Євро-2004 проти національних команд Північної Ірландії (вдома) та Іспанії (на виїзді) відповідно 6 і 10 вересня.

Воротарі — Дмитро Шутков («Шахтар»), Олександр Шовковський, Віталій Рева (обидва — «Динамо»); **оборонці** — Сергій Попов («Шахтар»), В'ячеслав Шевчук («Шинник», Росія), Андрій Несмачний, Юрій Дмитрулін, Сергій Федоров, Олександр Головко (усі — «Динамо»), Олег Лужний («Вулверхемптон», Англія); **півоборонці** — Олександр Горшков («Сатурн», Росія), Анатолій Тимощук, Геннадій Зубов, Адріан Пуканич, Олексій Гай (усі — «Шахтар»), Андрій Гусін, Денис Онищенко, Олег Гусєв (усі — «Динамо»), Сергій Серебренников («Брюгге», Бельгія); **нападники** — Андрій Шевченко («Мілан», Італія), Андрій Воронін («Кельн», Німеччина), Андрій Воробей («Шахтар»), Олександр Мелащенко («Динамо»), Сергій Ребров («Фенербахче», Туреччина).

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Лише результати

Першість країни. Перша ліга. 6-й тур. «Спартак» І-Ф — «Арсенал». 1:0. «Нафтовик» — «Шахтар-2». 2:0. «Сталь» — «Миколаїв». 2:1. «Система-Борекс» — «Нафтохім-Академія». 1:0. «Динамо-2» — «Закарпаття». 1:2. «Карпати-2» — ЦСКА. 0:1. «Вінниця» — «Полісся». 2:0. «Красилів-Оболонь» — «Зоря». 3:1. «Металіст» — «Спартак» С. 3:0.

Лідирують: «Металіст» — 15 очок, «Динамо-2», «Сталь» — по 13, «Закарпаття» — 12.

Голос України
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**,
Анатолій **ГОРЛОВ**,
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА**,
Іван **ІЛЛЯШ**,
Світлана **ПИСАРЕНКО**,
Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою: **www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» Зам. 0311159. **1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ **ТЕЛЕФОНИ:** для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos